

ဒုတိယမေတ္တာခြင်း

ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော်

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ

www.ariyathitsa.eu.pn

ပစ္စုပ္ပန်ကမ္မဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ဓမ္မဝိဟာရီဆရာတော် ရှင်ဉာဏ

၁၇.၃.၂၀၀၂ နေ့တွင်ဟောကြားအပ်သော

ဒုတိယ မွေးဖွားခြင်း တရားတော်

အမှန်ကတော့ ကလေးတို့ရေ . . ။ ဒို့ဗုဒ္ဓဘာသာရယ်လို့ ဖြစ်လာပြီလို့ဆိုရင် ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တဲ့သူနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာမဖြစ်တဲ့သူ ခြားနားရမယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာမဖြစ်တဲ့သူနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တဲ့သူ ခြားနားတာဟာ ဘာခြားနားတာလဲလို့ဆိုရင် လူဟာရိုးသားမှုအပိုင်းမှာ လူပီသမှု အပိုင်းမှာ ပါရမယ်။ တကယ်လို့ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်ဘူးလို့ဆိုရင် ဒီလူဟာလူပီသဖို့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူရယ်လို့ လူအမေ အဖေက မွေးလာတဲ့ လူဟာလည်း သိပ်လူမပီသဘူး။ လူမပီသတော့ ဘာဖြစ်တုန်းလို့ဆိုရင် ကယောင်ကတန်းဖြစ်နေတာ။

ဥပမာ ကလေးတို့ဆိုတာလည်း မိဘနှစ်ပါးကမွေးပေးလိုက်တာပဲ။ အဲ-မွေးပေးလိုက်ပြီးတဲ့အခါကျတော့ မွေးပေးလိုက်တာပဲရှိတယ်။ ကလေးတို့ကအသိကလည်း တစ်ခါတည်းသိတာမဟုတ်ဘူး။ အနည်းဆုံး စကားပြောတတ်တာကစပြီး သူတို့အတုခိုးနေရတာ။ အဲဒီထဲမှာ လမ်းလေးလျှောက်တတ်ဖို့ရန်အတွက် ကိုယ့်ဘာသာကို လေ့ကျင့်ရတာပေါ့။ ဒီတော့ စကားစမြည်တွေ ပြောတတ်တယ်။ လမ်းလျှောက်တတ်တယ်ဆိုတာ ဟိုဟာကတော့ ရရမယ့်ဟာလား၊ မရရမယ့်ဟာလား။ ဒီဟာကို ရရမယ့်ဟာလား၊ မရရမယ့်ဟာလားဆိုတာ ဘာမှသိပ်မသိဘူး။ ပြောမယ်ဆိုရင် ဒို့မှာ ဦးနှောက်အပြည့်အစုံ ပါလာပေမယ့် ဒီဦးနှောက်ကလည်း သူ့ဟာသာသူ အကုန်သိပြီးသားတွေ ပါလာတာမဟုတ်ဘူး။ ဆိုပါစို့ ကျုပ်တို့ကွန်ပျူတာတစ်လုံး ဝယ်မယ်ဆိုပါစို့။ ကွန်ပျူတာ ဦးနှောက်တွေကိုတော့ ကွန်ပျူတာထဲမှာ ပါတာ

ပေါ့။ သုံးတဲ့ သူကဘာအချက်မှ ထည့်မထား ဘူးဆိုရင်တော့ ဒီလိုဆို ကွန်ပျူတာဆီက ဘာမှထုတ်လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုပြောရမှာပဲ။

မောင်ရင်တို့ ဦးနှောက်က မိဘနှစ်ပါးဆီက မွေးကတည်းကပါ လာခဲ့တာဆိုတော့ ဒီဦးနှောက်ကလည်း သူ့ဘာသာသူ သုံးလို့ရတာ မဟုတ်ဘူးလို့ ပြောကြစို့။ ဒီဦးနှောက်ကို မျက်စိနဲ့ ပြင်ပကို ကြည့်လို့ ရတာကို ဦးနှောက်ပို့ရတယ်။ နားနဲ့နားထောင်လို့ ရတာတွေကို ဦးနှောက်ပို့ရတယ်။ အဲ့လိုပဲ နှာခေါင်းတို့၊ လျှာတို့၊ ကိုယ်တို့နဲ့ တွေ့ထိ လို့ရတာတွေကိုလည်း ဦးနှောက်ကို ပို့ရတယ်။ ဦးနှောက်ပို့ပြီးမှ အဲ့ဒီ လိုမြင်စရာမျိုးဆိုရင် ယူရမယ့်ဟာလား၊ မယူရမယ့်ဟာလား။ ဒီလို ကြား စရာတွေလည်း ယူရမယ့်ဟာလား၊ မယူရမယ့်ဟာလား။ ဒီလိုအနံ့မျိုး အရသာမျိုး အတွေ့အထိမျိုးဖြစ်တဲ့ဟာကိုလည်း ဒို့ယူရမယ့်ဟာလား၊ မယူရမယ့်ဟာလားဆိုတာ သိဖို့မလွယ်ဘူးလို့ ပြောကြစို့။

မျက်စိနဲ့ ကြည့်ရင် မြင်တာပဲ။ နားနဲ့ နားထောင်တဲ့ဟာလဲ ကြားတာပဲ။ အဲ့ဒါထဲကမှ ဒါကဖြင့် ဒီနားထောင်တဲ့ဟာမျိုးကဖြင့် ယူ ထားထိုက်သလား၊ မယူထားထိုက်သလားဆိုတာ အတွေ့အကြုံတွေက နေပြီးတော့ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ရမယ် သုံးသပ်ရမယ်။ ဦးနှောက်က အဲ့ဒီလုပ်ငန်းကို လုပ်ကြရမှာ။ အဲ့ဒီလုပ်ငန်းကို လုပ်ကြရ မှာဆိုတော့ အဲ့ဒီ လုပ်ငန်းလုပ်ဖို့အတွက်ဆိုရင် ကိုယ်က သင်ခန်းစာ တွေလည်း ယူရဦးတော့မှာ။ မျက်စိနဲ့ မြင်တာကို သာမန်ကအတိုင်းပဲ မြင်တယ်လို့တင် လုပ်ထားလို့တော့ မရဘူး။ နားနဲ့ ကြားတာကို သာ မန်ကအတိုင်းပဲ ကြားတယ်လို့ လုပ်ထားလို့ မရဘူး။ အဲ့ နှာခေါင်း တွေ လျှာတွေနဲ့တွေတာလည်း ဒီတိုင်းပဲ ဥပမာတစ်ခုပြောမယ်။

ဒီအစားအစာ စားလိုက်တဲ့အခါမှာ ဒီအစားစာချိုတယ်။ ဟို အစားအစာက ဒီထက်ချိုတယ်ဆိုရင် ဟိုအစားစာက ကောင်းတယ်။ ဒီလိုမျိုး ကောင်း၊မကောင်းကို ကိုယ်ကသတ်မှတ်တာ မဟုတ်လား။

အဲ့ဒီလိုပဲ ဒီမြင်စရာလေးတစ်ခုကို မြင်လိုက်တဲ့ အခါမှာ အရင်တုန်းက မြင်ရတာထက် အခုမြင်ရတာ ပိုကောင်းတယ်။ ဒီတော့ ပိုကောင်းတာကို လိုချင်တာမဟုတ်လား။ အဲ့ဒီလို အရသာခံရတာလည်း ပိုကောင်းတာကို လိုချင်တယ်။ မျက်စိနဲ့ မြင်ရတာတို့ နားနဲ့ ကြားရတာတို့လည်း ပိုကောင်းတာကို ဒွီကလိုချင်တယ်။ ကောင်းမကောင်းကို ဘာနဲ့ သတ်မှတ်တာတုန်းလို့ ဒွီကမေးရမှာအုံးတော့ဗျ။ ကောင်း၊မကောင်း ဘာနဲ့သတ်မှတ်တာတုန်းလို့ မေးတော့ ဒွီကို ဒွီမြင်ရတဲ့အရာက ခံစားချက်ပေးတယ်။

အော်-ဒါလေးမြင်ရတာဖြင့် ခံစားလို့ ကောင်းလိုက်တာ။ အော်-ဒါလေးကြားရတာတော့ဖြင့် ကောင်းလိုက်တာပေါ့။ ဘယ်တုန်းကကြားရတာတော့ဖြင့် ခံစားရတာတော်တော်ဆိုးတယ်လို့ ဒီလိုလည်း ရှိတယ် မဟုတ်လားဗျာ။ ခံစားချက်ကတော့ ပညာလည်း သင်မနေရဘူး။ သူ့ဘာသာသူ တတ်တယ်။ ဒီဟာကိုတွေ့တယ်။ နောက်တစ်ခုတွေ့တယ်။ နောက်တစ်ခုတွေ့တာနဲ့ အခုတွေ့တဲ့ဟာက ဘယ်ဟာက ဘယ်သူက ခံစားချက်ကောင်းသလဲဆိုတာ အလိုအလျောက်သိတယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ ချိန်ခွင်ရဲ့ လျှာလိုပေါ့။

ချိန်ခွင်ခွက်ထဲမှာ တစ်ဖက်က အလေးရှိတယ်။ တစ်ဖက်က ကုန်ပစ္စည်းရှိတယ်ဆိုရင် အဲဒီ ကုန်ပစ္စည်းနဲ့ အလေးဘယ်သူသာသလဲဆိုတာကို ချိန်ခွင်လျှာကနေပြီးတော့ အလိုအလျောက် ပြသလိုပေါ့နော်။ အခုတွေ့သိရတဲ့အရာနဲ့ အရင်တုန်းက တွေ့သိရတဲ့အရာဟာ ဘယ်သူသာသလဲ၊ ဘယ်သူချာသလဲလို့ဆိုတာ ကိုယ့်ခံစားချက်က ပြနေတယ်နော်။ ဒွီကသာတယ်လို့ဆိုတဲ့ဟာ ဆိုရင်တော့ကောင်းတယ်။ ဒီလိုမျိုး မှတ်ချက်ချချင်တာပေါ့နော်။ အဲတော့ ဘယ်သူမဆိုလိုလို လူကြီးတိုင်းဟာ ကလေးကနေပြီး ကြီးလားရတဲ့ လူတွေဆိုတော့ အဲတော့ ကလေးတုန်းကလည်း ခံစားချက်ပဲသိတာ။ ခံစားချက်ပဲ သိတာ

ဆိုတော့ ဒို့က ခံစားချက်နောက် လိုက်နေဆိုတော့လည်းပဲ ခံစားချက်က ကောင်းတယ်လို့ ပြနေတဲ့ဟာဆို တို့တမ်းတမ်းစွဲလိုချင်ကြတာပေါ့။ ခံစားချက်က ဆိုးဝါးတယ်။မကောင်းဘူးလို့ ပြနေတယ်ဆိုရင် ဒို့စိတ်ပျက်ရတာပေါ့နော်။ အဲ့တော့ ဒို့ကဘာကို အလေးထားသလဲဆိုလဲမေးရင် ခံစားချက်ကို အလေးထားတယ်။ တကယ်ကျတော့ လူ့လောကမှာ လူဖြစ်ဖို့ရာအတွက်ကတော့ ခံစားချက်ကို အလေးထားလို့မရဘူး။

ခံစားချက်အလေးမထားဘူးဆိုရင် ဘာအလေးထားမလဲဆိုတာ ဘာအလေးထားရမယ်လဲ မသိဘူး။ ခံစားချက်က ကောင်းတယ်လို့ ပြောယုံလေးနဲ့ လူကလိုက်ကောင်းလို့ မရဘူး။ ဥပမာကလေး တို့ကိုနံပါတ်ဖိုးလေးလောက်ကို ရှုကြည့်တယ်ဆိုပါစို့ဗျာ။ ဒါတော်တော်ကောင်းသွားပြီ။ တကယ်လို့ အရက်ကလေး နည်းနည်း ပါးပါးလောက် သောက်ကြည့်လိုက်ရင်တော့ ဒါသာမန်နေရတာထက် တော်တော်ကောင်းတာကို တွေ့ရမယ်။ လူတစ်ယောက်ပဲ ပြောသွားတာပါပဲ။ မနေ့ကပါပဲ ဘုန်းဘုန်းတို့ရဲ့ ဒီလူတစ်ယောက်ပေါ့နော်။ သူ့ဘာပြောသွားလဲဆိုတော့ သူ့အိမ်မှာပဲ အရက်တော့ နည်းနည်း သောက်တယ်ပေါ့။ ခက်တာက အရက်ကလေးသောက်မှ သိချင်းဆိုရတာက တော်တော်ကောင်းတာတဲ့။ ဒါသူကပြောတာပေါ့နော်။

သူ့အိမ်မှာ သူ့ကာရာအိုကေဆိုတာနဲ့ စပ်ပြီးတော့ သူ့အဖေကို သူ့သမီးကလည်း မနေ့ကပါတာဆိုတော့ အဖေက သူများအိမ်လည်း သိချင်းဆိုတာပဲ။ အဖေကလျှောက်ဆိုချင်နေတာပဲ။ အဲဒီလိုမျိုးလို မြောက်ဥက္ကလာသက အိမ်တစ်အိမ်ကို ဝင်ခဲ့တဲ့အခါမှာ အဲ့ဒီအိမ်က သိချင်းတစ်ပုဒ်တော့ဆို သွားပါဦးလို့ အတင်းတိုက်တွန်းတာနဲ့ သူလည်း သိချင်းဆိုလိုက်ရသေးတယ်ဆိုတာနဲ့ စပ်ပြီး ပြောတာပေါ့နော်။ သူ့အိမ်မှာ မင်းကတော့ အိမ်မှာလည်းသိချင်းဆိုလို့လား။

အိမ်မှာ လည်းဆိုပါတယ်တဲ့။ ကလေးတွေရောဆိုရဲ့လား။ ကလေးတွေရော ဆိုပါတယ်တဲ့။ မင်းမိန်းမရောဆိုရဲ့လားဆိုတော့ မိန်းမလည်းပါပါတယ်တဲ့။ မိန်းမလည်းဆိုပါတယ်ပေါ့နော်။ ဒါပေမယ့် သူကတော့ အိမ်မှာ သီချင်းဆိုရတာက အရက်ကလေးနဲ့နဲ့ သောက်ပြီးမှ ဆိုရတာပိုကောင်းတယ်လို့။

ဘယ်လို ကောင်းသလဲဆိုတော့ ပေါ့သွားတာတဲ့။ သူက အဲ့လိုဆိုရင်တော့ ဒီတိုင်းတိုင်းမြေပြင်ပေါ်လမ်း လျှောက်ရတာနဲ့ကို မတူဘူးတဲ့။ အရက်ကလေးသောက်ပြီးတဲ့နောက် သီချင်းဆိုရတာ သိပ်ကောင်းတယ်တဲ့။ ဆိုလိုတာကတော့ ခံစားချက်ကောင်းသွားတာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီခံစားချက် ကောင်းသွားတာကိုပဲ ဒို့ကလိုက်တတ်တယ်နော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ပေါ့သွားတာ လန်းဆန်းသွားတာဖြစ်တယ်ဆိုရင် ဒို့ကလည်းလိုချင်တာပေါ့။ ကိုယ့်မှာ မြူးသွားတယ်တို့၊ ကြွသွားတယ်တို့ဆိုတာ တကယ့်ခံစားချက် ကောင်းတာကိုပေါ့နော်။

အဲ ဘိန်းရှူမယ်ဖြစ်ဖြစ်၊ အရက်သောက်မယ်ဖြစ်ဖြစ်၊ အဲ့ဒီလိုပဲ ကြွသွားတာပဲ။ မြူးသွားတာပဲနော်။ အဲတကယ်လို့ ကိုယ်ရဲ့ချစ်သူခင်သူ ကြင်သူလေးနဲ့ အတူတူများတွဲပြီး နေလိုက်ရတယ်ဆိုရင်လည်းပဲ ပိုပြီးတော့ကို လူက ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားမှာပေါ့နော်။ ဒါဆိုရင်လည်း ခံစားချက်ကောင်းတာလို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ အဲ့တော့ ခံစားချက်ကောင်းတယ်ဆိုတာကို ဘယ်သူကပေးတာတုန်းလို့ မေးရင် အဲ့လိုပဲ ကိုယ်မြင်ရတဲ့ အဆင်းကပေးတာလား။ ကိုယ်ကြားရတဲ့ အသံကပေးတာလား။ ကိုယ်အနံ့ခံရတဲ့ အနံ့ကပေးတာလား။ ကိုယ်ခံစားစားသောက်ရတဲ့ အရသာကပေးတာလား။ သို့မဟုတ် ကိုယ်တွေ့ထိရတဲ့ အတွေ့အထိက ပေးတာလား အာရုံငါးပါးက ပေးတာပေါ့နော်။ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ အဲ့ဒီအာရုံငါးခုက လူကို ခံစားချက်ကောင်းကောင်းပေးနိုင်တယ်။

အဲ့ဒီ ခံစားချက်ကောင်းကောင်းပေးတာကို ရလို့ရှိရင် ဒို့က လည်းပဲ မြူးကြွသွားတာဗျနော်။ ဟုတ်ပြီနော်။ မြူးကြွသွားတာကို ဥပမာတစ်ခုဆိုရင် ကုလားတွေ ကုလားရုပ်ရှင်ကြည့်လို့ရှိရင် ကုလား ရုပ်ရှင်ကလည်း သီချင်းကတော့ ဆိုကြတာမဟုတ်လားဗျာ။ အဲရုပ် ရှင်ထဲကများ ကုလားမကသီချင်းဆိုပြီဆိုရင် ကုလားတွေကလည်း ခေါင်းလေးတွေရမ်းပြီးတော့ နေနေတာပဲနော့။ ဒို့ကတာ ဘာမှဒီလို မျိုးလိုမရမ်းတတ်တာလို့ပြောကြစို့နော်။ သီချင်းဆိုတဲ့အလိုက် လိုက်ပြီးသကာလ သူတို့လည်းပဲ ခေါင်းလေးတွေရမ်းပြီး နေနေတာပဲ နော်။ သူတို့လည်းပဲ ပြောမယ်ဆိုရင် မြူးသွပ်ပြီးတော့ ပေါ့ပါးသွား တာလို့ ပြောကြစို့နော်။ ဒါခံစားချက်ပဲပေါ့နော်။

ဒီတော့ လောကကြီးမှာ ဒို့သိတာလည်းပဲ ဒို့လူတွေသိတာ ကလည်းပဲ ခံစားချက်ပဲသိတာ။ ခံစားချက်သိတော့ အဲ့ဒီခံစားချက် နောက်လူတွေ လိုက်ကြတယ်ပေါ့နော်။ ခံစားချက်နောက်လိုက်တော့ လည်း လူတော်တော် ဒုက္ခရောက်တယ်။ ဥပမာ-ခံစားချက်ကောင်း ကောင်း စားရအောင်လို့ဆိုရင် လုပ်လိုက်ရတာတော့ ဖတ်ဖတ်မော လုပ်ရမှာနော်။ ကောင်းကောင်းဝတ်ရအောင်ဆိုရင်လည်း သာလုပ်ရ မှာဗျနော်။ အဲ့လိုပဲ ကောင်းကောင်း အိမ်နဲ့ယာနဲ့ မော်တော်ကားနဲ့ ဆိုရင်လည်း သာအလုပ်လုပ်ရမယ်နော်။ တစ်ခါ-ကောင်းကောင်း မိန်းမတွေဘာတွေနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေနိုင်အောင်ဆိုရင်လည်း ရှာပေ အုံးတော့ပဲနော်။ တအားရှာရမယ်နော်။

ဒီထဲမှာအကောင်းဆုံး အရသာခံစားချင်တယ်။ နံပါတ်ဖိုးများ ချချင်တယ်ဆိုရင်ကတော့ သူပေးလို့ကို မလောက်နိုင်အောင် သူရှာရ တော့မယ်နော်။ အဲ့-ဆိုလိုတာကတော့ဖြင့် အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ကောင်းတာ တွေ နောက်လိုက်ရတာဟာ ကောင်းရတာက ကောင်းပေမယ့်လို့ လည်းပဲ အဲ့ဒီကောင်းရဖို့ရန်အတွက် ရှာဖွေရတာတွေ လုပ်ကိုင်ရတာ

တွေကများတယ်။ အဲ့ဒီလိုဆိုတော့လည်း ရုံးတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့
နော်။ ဥပမာ- နံပါတ်ဖိုးသမားဟာ နံပါတ်ဖိုးလေး ၂၄-နာရီ ချနိုင်ဖို့ရာ
အတွက် သူ ၂၄-နာရီ အလုပ်လုပ်လို့ မလောက်တော့ဘူး။ မလောက်
တော့ ဘာလုပ်ရမလဲဆိုရင် သူ့အဖေဟာခိုး၊ သူ့အမေဟာခိုးပေါ့။
သူ့မွေးချင်းသားချင်းတွေဟာကို တစ်ခါတည်း လစ်ခိုးပေါ့။

အဲ့ဒါမှ ပိုလာပြီဆိုတဲ့အခါကျတော့ တစ်မိန်းတစ်စာတွေဟာ
လည်း လျှောက်လိမ်၊ လျှောက်ခိုးတော့ ဒါဖြစ်လို့လဲဆိုရင် မလောက်
တော့ဘူး။ သူခံစားဖို့ရန်အတွက် ပေးဆပ်ရတာက သိပ်များလွန်းလာ
တဲ့အခါကျတော့ မတတ်နိုင်တော့ဘူး။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို မတတ်နိုင်ရင်း
ကနေပြီးတော့ လောကကြီးမှာ လူလိမ်တွေတို့၊ လူကောက်တွေတို့၊
လူဆိုးတွေတို့၊ သူခိုးတွေတို့ဆိုတာ ပေါ်လာတာနော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို
လူလိမ်တွေ၊ လူကောက်တွေ၊ သူခိုးတွေ၊ သူဆိုးတွေကတော့ လောက
တော့ သိပ်ရှုပ်တာပေါ့နော်။

သိပ်ရှုပ်လို့ လောကရဲ့ဂျေးညော်တွေ အမှိုက်တွေဖြစ်နေတာ
အထင်အရှားပဲနော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ဂျေးညော်တွေ အမှိုက်သရိုက်တွေ
ဖြစ်နေတာဟာ ဘာကြောင့်လဲလို့မေးရင် စိတ်ခံစားမှုကြောင့်ပဲလို့။
အဲ့ဒီလိုမျိုးလို သူခိုးဖြစ်သွားပြီ။ လူဆိုးဖြစ်သွားပြီ။ ဥပမာ မုဒိန်းတွေ
ဘာတွေလုပ်တတ်တဲ့ သူဖြစ်သွားပြီဆိုရင် ဒီလူတော့ လူ့အဖြစ်ကို
လျော့ပစ်လိုက်ကြတယ်နော်။ မင်းတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟထဲမှာ ခိုး
တယ်၊ လိမ်တယ်၊ ဘယ်သူ့ကို လျှောက်ပြီးတော့ ပတ်သွားတာ။ ဘယ်
နှုတ်ခိုးဘိုးတို့ မင်းတို့ကြားရင် အဲဒီလူကိုတော့ မင်းတို့ ခပ်ရှောင်ရှောင်
တော့ လုပ်ရမှာဗျာနော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် မင်းတို့သူငယ်ချင်း
မိတ်ဆွေဆိုပြီးတော့ ပေါင်းနေရင်းကနေ ဘယ်သူ့တော့ ပတ်သွားပြီ
ဘယ်နှုတ်ခိုးဖိုး . . . ။ ဘယ်သူ့ပစ္စည်းကို ဘယ်သူကနေ ခိုးသတဲ့ဟေ့။
ဘယ်သူ့အိမ်ထောင် သားမယားကို ဘယ်သူကနေမှားသတဲ့ဟေ့နဲ့

ဆိုလို့ရှိရင်- ဟာ ဒီကောင်ဟာ ဒီအမှားဟာ တခြားသူတွေအပေါ်မှ မှားမှားမဟုတ်ဘူး။ တော်ကြာ တစ်နေ့ ဒို့အပေါ်လည်းမှားလာမှာပဲ။ ဒီလူတွေ မိတ်ဆွေ စာရင်းထဲမထားတော့မှဆိုပြီး ကျင့်ရမှာပဲ မဟုတ်လားနော်။ ဘာဖြစ်လို့ ကျင့်တာတုန်းလို့မေးရင် သူက လူ့အကျင့်ကို မကျင့်ဘူး။ လူ့အကျင့်မကျင့်တော့ လူက လူ့အကျင့်မကျင့်တော့ မောင်ရင်တို့ကလည်း သူ့ကို လူစာရင်းသိပ်မသွင်းတော့ဘူး။

ဆိုလိုတာကတော့ လူမမှတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောကြရမှာပေါ့ဗျာ။ သူက လူလုပ်ငန်းကို ပီပီသသလုပ်မှ သူ့လည်းပဲ ဘေးကလူတွေက လူမှတ်မှတ် သူမှတ်မှတ် ဆက်ဆံမှာ မဟုတ်လားနော်။ တကယ်လို့ မောင်ရင်တို့ကလည်း မောင်ရင်တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေပေါ်မှာ ခုနက ပြောခဲ့တဲ့ ခိုးချင်ခိုး၊ ဆိုးချင်ဆိုး၊ လိမ်ချင်လိမ်၊ ကောက်ချင်ကောက်။ ဘာသမာဓိမှ မရှိဘူးဆိုပါတော့ အဲ့ဒါဆိုရင်လည်း မောင်ရင်တို့ကိုလည်း မောင်ရင်တို့ မိတ်ဆွေတွေကနေပြီးတော့ လူစာရင်းသွင်းမှာ မဟုတ်ဘူးနော်။

လူစာရင်းမသွင်းဘူးဆိုရင် ဒီလူဟာတော့ဖြင့် လူမဟုတ်တော့ဘူးလို့ ပြောရမှာဗျာနော်။ ကဲ-လူကတော့ အမေ၊ အဖေက မွေးပေးထားတဲ့အတိုင်း လူပဲပေါ့ကွယ်။ လူပေမယ်လို့ သူ့ရဲ့ ဓလေ့စရိုက်အကျင့်သိက္ခာက လူမပီသတော့ဘူး။ လူ့အဆင့်မရှိတော့ဘူး။ လူ့အဆင့် မရှိတော့ဘူးလို့ဆိုတဲ့အခါကျတော့ သူ့ကိုလည်း သူ့မိတ်ဆွေတွေက လူစာရင်းမသွင်းတော့ဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒီတော့ အော်-လို့ လူအမေ၊ အဖေကမွေးရင် လူဖြစ်တာပဲလို့ သာမန်အားဖြင့် ထင်စရာရှိပေမယ့် လူအမေ၊အဖေက မွေးပေးလိုက်ပေမယ့်လည်းဘဲ သူ့ခေါင်းထဲမှာ လူ့အသိမသိသေးဘူးလို့ဆိုပါတော့။ လူ့အသိ မသိသေးဘူးလို့ ဆိုလို့ရှိရင် ဒီလူ လူမဖြစ်ဘူးလို့ပြောရမှာဗျာ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒါလေး မင်းတို့လည်း သတိထားကြနော်။

လူကမ္ဗေဒပေးပေး လူမဖြစ်သေး

အော်-လူဆိုတာ လူအမေ၊ အဖေက မွေးပေးရုံနဲ့ လူမဖြစ်ဘူး။ လူအမေ၊ အဖေက မွေးပေးလိုက်တာကတော့ မျက်စိနှစ်လုံးလည်း ပါတာပေါ့။ နားနှစ်ပေါက်၊ နှာခေါင်းနှစ်ပေါက်တွေလည်း ပါတာပေါ့။ ဦးနှောက်လည်းပါတယ်။ ပါပေမယ်လို့လည်း သူကကြည့်တာက သူကြည့်ချင်တာ သူကြည့်၊ သူနားထောင်တာကလည်း သူနားထောင်ချင်တာ နားထောင်တာ။ သူအရသာခံချင်တာ သူတွေ့ထိချင်တာ ကိုပဲ သူတွေ့ပြီဆိုရင် အဲ့ဒီ သူမြင်တာ၊ သူကြားတာ၊ သူနားထောင်တာ သူအနံ့ခံတာ၊ သူအရသာခံတာနဲ့ သူအတွေ့အထိ ခံတာတွေက ခံစားချက်တွေပဲ ကောင်းတယ်ဆိုတာ နောက်ကိုလိုက် နေတယ်ဆိုရင် ဒီလူမှားတော့မှာ မဟုတ်လားကွာ။

မှားတော့ ဘာဖြစ်တုန်း သူ့ဦးနှောက်က မှားတာတွေပဲ တွက်ပေးမှာ။ မှားတာတွေတွက်ပေးရင် သူ့ဦးနှောက်က လူစဉ်မမှီတော့ဘူး။ အော်-ဘာမှ မသိတတ်တဲ့ လူအလေးဖြစ်တာကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ (တင့်ပါ) သူ့ဦးနှောက်က သာမန်လူလည်ဆိုပြီးတော့ သူများရဲ့ မျက်ခုံးမွေးပေါ်မှာ စကြိုလျှောက်နေတဲ့ လူလည်ဆိုဦးတောင်မှလည်းပဲ ဟော-သူ့ဦးနှောက်က လူစဉ်မမှီတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ သူများမျက်ခုံးမွေးပေါ် စကြိုလျှောက်တာနဲ့ပဲ သူများတွေက ကြောက်ရွံ့ပြီးသကာလ ဒီလူပေါ်မှာ ပေါင်းလို့မဖြစ်ဘူး။ ကျောခိုင်းကြမှာ မဟုတ်လားဗျာ။ ဒါကြောင့်မို့လို့ အော်-လို့ ဒီ လူကမ္ဗေဒပေးတာနဲ့ပဲ လူမဖြစ်ပါလားပေါ့။ ဒါမင်းတို့ သိလို့ပြောရမှာပေါ့နော်။

အဲတော့ လူကမ္ဗေဒပေးတာနဲ့လည်း လူမဖြစ်ဘူးဆိုရင် လူဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှာတုန်းဆိုရင် လူဖြစ်အောင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က အကျင့်သိက္ခာလေးတွေ ကျင့်ရလိမ့်မယ်နော်။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်

က လူအကျင့်ကိုကျင့်မှ လူဖြစ်မှာနော်။ တကယ်ဆိုတော့ လူဆိုတာလည်းပဲ ဆိုကြပါစို့။ မောင်သိန်းတိုးအောင်နော်။ မောင်သိန်းတိုးအောင်က မောင်သိန်းတိုးအောင်တစ်ယောက်တည်းနေနေရင် ဘာမှပြောစရာမရှိဘူး။ တစ်ယောက်တည်းမနေနိုင်ဘူးကွ။ ဟုတ်တယ်မို့လား။ တစ်ယောက်တည်း မနေနိုင်ဘူးလို့ဆိုတော့ မောင်ရင်သူငယ်ချင်းနဲ့ မောင်ရင်မိဘနဲ့ မောင့်ရင် သားမယားနဲ့ပေါင်းရမှာ။ မောင်ရင်မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေနဲ့ ပေါင်းရမှာဆိုတော့ ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဒို့က လူတောထဲမှာ လူလုပ်ရတာ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လားနော်။

ကဲ-မောင်ရင် အခုထမင်းစားနေတယ်။ မောင်ရင်လယ်မလုပ်ဘူးကွနော်။ မောင်ရင် အဝတ်အထည်တွေ ဝတ်နေတယ်။ မောင်ရင် ယက္ကန်းမယက်ဘူး။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ မောင်ရင်ဈေးရောင်းတယ်လား။ အခွေငှားတယ်တယ်လား။ ဒါပဲလုပ်တာပဲပြောကြစို့။ ကိုယ်ကျွမ်းကျင်တဲ့ဟာလေး တစ်ခုထဲမှာပဲ လုပ်တာ။ မောင်ရင် သုံးနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေကတော့ မောင်ရင်လုပ်နေတာနဲ့တောင် မပတ်သတ်ဘူးလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။

ထမင်းတွေလည်းစားနေတယ် အဝတ်တွေလည်း ဝတ်နေတယ်။ အဲ့ဒီလိုပဲ နီးဆီတွေ၊ သကြားတွေဆိုတာလည်း သုံးနေမယ်။ ဆားတွေဆိုတာလည်းပဲ စားနေမယ်။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ ဆားကိုဘယ်လို ချက်ရမတုန်းဆိုတာ သိချင်မှသိမယ်။ အဲ့လိုပဲ သကြားဆိုတာ ဘယ်လိုချက်ရမယ်ဆိုတာ သိချင်မှသိမယ်နော်။ အဲ့တော့ ဆိုလိုတာကတော့ ဖြင့် ကိုယ်သုံးစွဲနေတဲ့ ပစ္စည်းတွေကတော့ အများကြီး။ မောင်ရင်တို့က ဘက်ထရီလုပ်တယ်ဆိုရင် ဘက်ထရီပဲလုပ်နေမှာနော်။ ထမင်းတွေတယ် မကိုက်ဘူး။ ယက္ကန်းလဲမယက်ဘူး။ အဝတ်တွေလည်း ဝတ်နေတယ်။ အစားတွေလည်း စားနေတယ်။ မောင်ရင်ဘက်ထရီလုပ်မှုနဲ့ လောကကြီးပေါ်မှာ တာဝန်ထမ်း

နေတာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီတော့ ဆိုလိုတာက လူတစ်ယောက်က တစ်ခုပဲ လုပ်။ လူတွေဟာ အလုပ်ကို လူ့ယဉ်ကျေးမှုအရခွဲဝေလိုက်တာ ဟုတ်တယ်နော်။ ယဉ်ကျေးမှုနည်းတဲ့ အရပ်ဒေသကြတော့ ဒီလိုခွဲဝေမှုမရှိဘူး။

ဒို့မြန်မာပြည်ရဲ့မြောက်ဖျား ဟိုမေခအဖျားပေါ့ကွာ။ မြစ်ဖျားခါကာဗိုရာဒီတောင်လောက်ကို ရောက်သွားတာ တိဘက်လူမျိုးတွေရှိတယ်။ သူတို့ကျတော့ အိမ်ဝိုင်းတစ်ဝိုင်းမှာဆို ဒါလေး လောက်ရှိတယ်။ ဒီကြားထဲမှာ ငရုတ်သီးစားချင်တော့ ငရုတ်ပင်စိုက်။ အဲ့လိုပဲ ကြက်သွန်စားချင်တဲ့သူက ကြက်သွန်စိုက်။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကန်စွန်းဥစားချင်တဲ့ သူက ကန်စွန်းဥစိုက်။ ဒါလေးကတော့ဝါးနဲ့ အလုံကာထားတာ ကြက်တို့၊ ဘာတို့တောင်မဝင်နိုင်အောင်ကာထားတာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ခင်းလေးပေါ့။ ဘယ်ကမှ ဝယ်စရာလည်း မရှိဘူး။ ဝယ်လို့လည်း မရဘူး။

ကိုယ်က ထောပတ်လိုချင်တာဆိုတော့ နွားမွေးတယ်။ အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်း ထောပတ်သုံးချင်တာဆိုတော့ ဆီသူတို့မှာ မရှိဘူး။ ဆီထွက်သီးနှံမရှိတာဆိုတော့ ဒီဘက်နဲ့ကလည်း အဆက်အသွယ်သိပ်ခက်တယ်။ ပူတာအိုလောက်ရောက်အောင် (၁၄)ရက် ခရီးလောက်သွားရတယ်။ အဲ့လိုဆိုတော့လည်းပဲ ဆီထွက်သီးနှံမရှိတော့ နွားမွေးပြီးတော့ နို့ကို ထောပတ်လုပ်တယ်။ အဲ-ထောပတ်ဟာ သူတို့အတွက်ဆီပဲပေါ့။

အဲ့တော့ သူတို့ ဆီစားချင်တယ်။ ထောပတ်စားချင်တယ်ဆိုရင် ကိုယ့်ဘာသာကို နွားမွေး။ ငရုတ်စားချင်တော့ သူတို့ဘာသာ ငရုတ်ပင်စိုက်။ သူတို့အလုပ်သိပ်မခွဲဝေတတ်သေးဘူးလို့ သူတို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဒို့ဆီမှာဆိုရင်တော့ ငရုတ်သီးစိုက်တဲ့ သူတွေကတော့ တစ်နယ်။ ကြက်သွန်စိုက်တဲ့ သူတွေကတစ်နယ် အဲ့-ဆန်စပါးလုပ်တဲ့

သူတွေက တစ်နယ်။ ရက်ကန်းလုပ်တဲ့သူတွေက တစ်နယ်။ ဘက်ထရီ
လုပ်တဲ့သူတွေက တစ်နယ်လို့ပြောရမှာပေါ့နော်။ ဒါ-ယဉ်ကျေးမှု
အဆင့်မြင့်လာတဲ့အခါကျတော့ သူတွေကအလုပ်ခွဲဝေသွားကြတာ။
အဲ့ဒီခွဲဝေသွားကြလေ။ သူ့အဆက် အစုမက်ဟာလည်း ပိုပြီးတော့
ထင်လာလေလို့ ပြောကြစို့။ တင်းလာလေပေါ့ဗျာ။

ဒါကြောင့်မို့လို့ ကိုယ်လုပ်နေတာလေးက တစ်ခုဖြစ်ပေမယ့်
သုံးတဲ့ ပစ္စည်းကတော့ တစ်ရာမကရှိနေတယ်နော်။ တစ်ရာမကရှိ
တယ်ဆိုတော့ အော် -လူဟာ အုပ်စုကြီးနဲ့ နေနေတယ်ဆိုတာ ထင်
ရှားတယ်ဗျာနော်။ အုပ်စုကြီးနဲ့နေနေတယ်ဆိုတော့ ဒီလိုဆိုရင်
အုပ်စုနဲ့နေရင် အုပ်စုစည်းကမ်းဆိုတာ ရှိရမှာမဟုတ်လား။ အုပ်စုစည်း
ကမ်းဆိုတာ ရှိရမှာဆိုတော့ ယက္ကန်းရက်တဲ့သူအတွက် ငါဘယ်လို
ကျင့်သုံးရမယ်။ လယ်စိုက်တဲ့ သူအတွက် ငါဘယ်လိုကျင့်သုံးရမယ်။
ဟော-ဖျာရက်တဲ့သူအတွက် ငါဘယ်လိုကျင့်သုံးရမယ်။ အစ
ရှိသဖြင့်ပေါ့နော်။

စည်းကမ်းမသိပဲ စောင့်ထိန်းလို့မရ

အဲ့ဒီတော့ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ လူ့စည်းကမ်းဆိုတာ လူအစု
နဲ့နေနေပြီဆိုတော့ ဒီအစုဆိုတာရှိရင် အစုစည်းဆိုတာရှိရမယ်။ ဟုတ်
ပြီနော်။ အသင်းအဖွဲ့ရှိရင် အသင်းအဖွဲ့စည်းမျဉ်းဆိုတာ ရှိရမယ်
နော်။ တိုင်းပြည်ဆိုတာရှိတော့ တိုင်းပြည်ဥပဒေဆိုတာ ရှိရမယ်ပေါ့
နော်။ လူ့စည်းဆိုတာ ရှိရမယ်။ အဲ့ဒီလူ့စည်းဆိုတာ ဘာလို့မသိဘူး။
လူမှာ ဘာစည်းရှိတယ်လို့ မသိဘူး။ ဘာစည်းရှိတယ်လို့ မသိမချင်းက
တော့ ဒီလူဟာလူ့စည်းကို ဘယ်လိုလုပ်စောင့်မလဲ။ လုံနေတယ်ဆိုရင်
မတော်တဆလုံနေတာပဲပေါ့။

တကယ်တော့ သူဟာ လုံထိုက်တဲ့ အခွင့်အရေး မရှိတော့ဘူး

ဆိုရင် သူကျိုးမှာပေါ့နော်။ သိမှမသိတာကြီး။ အဲ့တော့ လူ့စည်းဆိုတာကို သိအောင်လုပ်ရမယ်။ လူ့စည်းသိအောင်ဆိုတာ လူဆိုတာဟာ ဒို့ ဘယ်လိုနေကြထိုင်ကြမှာ။ အဲဒါကလဲနော် ကမ္ဘာပေါ်မှာ လူရယ်လို့ ဖြစ်လာတာ နှစ်သန်းလောက်နီးနီးရှိမယ်နဲ့တူတယ်။ သန်းလောက်ပဲရှိဦးမယ်တူတယ်နော်။ လူ့သမိုင်းပေါ့။ သန်းလောက်ပဲရှိသေးတဲ့သမိုင်းမှာ အခုထိကတော့ လူ့စည်းဆိုတာ ဘာလို့ သေသေချာချာ မပြောနိုင်သေးဘူးနော်။ မင်းတို့လည်း ဆိုကရေးတီးတို့ ဘယ်သူတို့ဆိုတဲ့ဟာတွေ ဖတ်ဖူးမလားမသိပါဘူး။ ပလေတိုနိုဒါနိုးတို့ ဘာတို့ဆိုတာ။ ဆိုကရေးတီးဆိုလို့ရှိရင် လူ့ဂုဏ်ရည်သိက္ခာဆိုတာကို တော်တော်ကြီးဆွေးနွေးသွားတယ်။

အဲ-သူလည်းပဲ တကယ်တော့ ဖော်သွားနိုင်တာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောရမယ်။ ဆိုကရေးတီးဆိုတာ တကယ့် အဓိကရပ်ညာရှိကြီးပါ။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်သူမှ သိပ်ဖော်မသွားနိုင်ဘူး။ ဆိုကရေးတီးတောင် ဟုတ်တိပတ်တိဖော်မသွားနိုင်ဘူး။ အဲ့ဒီထဲထဲမှာ မင်းတို့ကိုးကွယ်ရတဲ့ ဒို့ကိုးကွယ်ရတဲ့ ဗုဒ္ဓကတော့ ထူးထူးခြားခြား လူတစ်ယောက်။ ထူးထူးခြားခြားလူတစ်ယောက်ဆိုတာ လူ့စည်းကို သေသေချာချာဖော်သွားတယ်။ အဲဒါလေးကလဲ မင်းတို့သိပ်ကြားဖူးနားဝ သိပ်ရှိချင်မှရှိမှာ။ ဒါလေးကို ကျုပ်သေသေချာချာ ပြောလိုက်တယ်လို့မှတ်။ တို့ဗုဒ္ဓက သူများနဲ့ ဘာထူးသလဲလို့မေးရင် သူလည်း သူများလိုပါပဲဗျ။

သူများလည်းအမေအဖေကမွေးတာပဲ သူလည်း အမေအဖေကမွေးတာပဲ။ သူများလည်းသေတာပဲ။ သူလည်းသေတာပဲ။ သူများလည်း နာတာပဲ။ သူလည်း နာတာပဲ။ သူများလည်းထမင်းနေ့တိုင်း စားရတာပဲ။ သူလည်းနေ့တိုင်း စားရတာပဲလို့ပြောကြစို့နော်။ မစားရင် သူဘယ်လိုလုပ် အသက်ရှင်မလဲပေါ့နော်။ သူများလိုပါပဲ။ ဒီထဲ

မှာ ထူးတာက ဘာထူးတာတုန်းမေးရင် ဟော-လူလောကကြီးရဲ့ စည်းဆိုတာကို သူဖော်သွားခဲ့တာလေ။ သူတစ်ယောက်တည်း ဖော်သွားခဲ့တယ်။ ကျန်တဲ့သူတွေ ဘယ်သူမှ မဖော်နိုင်ဘူး ဥပမာ ခရစ်ယာန်တွေရဲ့ ခရစ်တော်တို့၊ မူဆလင်တွေရဲ့ မိုဟာမက်တို့၊ သူတို့လည်း ကျမ်းစာတွေရေးသွားကြတယ်။ မိုဟာမက်ဆို **ကိုရန်** ဆိုတဲ့ ကျမ်းစာကို ရေးသွားတာပဲနော်။ တကယ့်လည်းပဲ သူလည်းလူ့စည်းကို သေချာဖော်မသွားနိုင်ဘူးလို့ ပြောကြစို့။

လူ့စည်းက အများကြီးရှိရမှာလည်း မဟုတ်ဘူးပေါ့ကွာ။ ဒါမူဆလင်တွေကတော့ အများကြီးတော့ **ကိုရန်** မှာတော့ ပြောသွားတာပေါ့။ ထမင်းဘယ်လိုစားရမယ်တို့၊ ရေဘယ်လိုချိုးရမယ်တို့၊ ဒါ-ရေတွင်းထဲမှာ ကြွက်တစ်ကောင်ကျသွားရင် ရေတွင်းထဲကရေကို ဘယ်နှစ်ပုံးခတ်ပစ်ရမယ်တို့၊ အဲ့လိုမျိုးတွေတော့ ပြောသွားတာပေါ့ကွာ။ ဝက်သားဆိုရင် မစားဘဲနဲ့နေရမယ်တို့၊ ဒါတွေက အကုန်လုံးလိုက် သိပ်စည်းတွေထားနေရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

တကယ်လူတစ်ယောက်နဲ့ လူတစ်ယောက်ဆက်ဆံရေး စည်းထားဖို့လိုတာ။ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ဆက်ဆံရေးစည်းကို ကျတော့ ပြောမယ်ဆိုရင် ခရစ်ယာန်ဘာသာလဲ တကယ်ထား မသွားနိုင်ဘူး။ မူဆလင်ဘာသာလည်း ထားမသွားနိုင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ မူဆလင်ဘာသာတို့၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာတို့၊ မထားနိုင်တာတုန်းဆိုတော့ သူတို့က စည်းကမ်းတွေတော့ပြောတယ်။ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက်မသတ်ကြနဲ့။ တစ်ယောက် ပစ္စည်းတစ်ယောက်မခိုးကြနဲ့။ ဘာဖြစ်လို့ မသတ်ရတာတုန်းခင်ဗျာ။ ဘာဖြစ်လို့ မခိုးရတာတုန်း ခင်ဗျာလို့ ပြန်မေးမယ်ဆိုရင် ဘုရားသခင်က မင်းတို့ကို အပြစ်ဒဏ် ပေးလိမ့်မယ်လို့ ဒီလို ပြောတယ်ပေါ့နော်။

ဒီတော့ သူတို့က ဘုရားသခင်နဲ့ လက်ညှိုးထိုးပြီးတော့ပြော

တာဖြစ်နေတော့ သူတို့လည်းပဲမသိဘူးလို့ ဒီလိုပြောကြပါစို့နော်။ လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ပစ္စည်းတစ်ယောက် မခိုးသင့်ဘူး။ စည်းကမ်းထားရမယ်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မလိမ်သင့်ဘူး။ စည်းကမ်းထားရမယ်။ ဘာဖြစ်လို့မလိမ်ရတာတုန်း ဘာဖြစ်လို့မခိုးရတာတုန်း မပြောတတ်ဘူး။ မပြောတတ်တော့ ဘာနဲ့ ပြောတုန်းဆိုရင် ဘုရားသခင်ရိုက်လိမ့်မယ်။ ဘုရားသခင်ကနေ ပြစ်ဒဏ်ပေးတာ မင်းတို့ခံရမယ်လို့ ဘုရားသခင်ကဘယ်မှာလဲလို့ အခု ခေတ်တော့ရှာပြီ။ ဘုရားသခင်ရှာလို့ မတွေ့ဘူး။ ဘုရားသခင် ရှာလို့ မတွေ့တော့ ဘုရားသခင်နဲ့ ခြောက်ထားခဲ့တဲ့ ဒီသိက္ခာတွေကလည်း မျောကုန်ရောပေါ့။ ဘုရားမှရှာလို့ မတွေ့တော့ဘူးဆိုတော့ မျောသွား ပြီပေါ့။

အဲ့တော့ ဒို့ဗုဒ္ဓကတော့ ဘုရားသခင်လည်းမပြောဘူး။ ဟုတ် ပြီနော်။ တစ်ခါ-ဟိန္ဒူဘာသာက လည်းပြောပြန်ပြီတဲ့။ နောက်ဘဝနဲ့ ပြောတယ်။ နောင်ဘဝမင်းတို့ငရဲလားလိမ့်မယ် ဒါတွေလုပ် ရင်ပေါ့နော်။ နောင်ဘဝ ငရဲလားလိမ့်။ ငရဲကဘယ်မှာရှိတာလဲဆို မြေကြီးထဲ မှာလိုလို၊ ဒီမြေကြီးကြီးကိုလည်း ဒို့ခေတ်သစ်သိပ္ပံက သိကုန်ကြပြီ။ ဟာ-ဒီမြေကြီးက အလုံးကြီးတဲ့။ အပြားကြီး မဟုတ်ဘူး။ ဒီအလုံးကြီး ကလည်းပဲ အချင်းဆိုရင် ဘယ်လောက်ပဲရှိတာပေါ့။ ငရဲအိုးကရှိကို မရှိနိုင်ဘူး ဖြစ်သွားတာ။

အဲ-အဲဒီအခါကျတော့ ဟိန္ဒူကပြောတာလည်းပဲ နောင်ဘဝ ဆိုတာ မသိတာ တစ်ခုပဲမဟုတ်လား။ ငါတို့ ဗုဒ္ဓကျတော့ နောင်ဘဝ လည်း မပြောဘူးဗျာ။ ဘုရားသခင်လည်း မပြောဘူးဗျာ။ ဒါလေးကို မင်းတို့သေသေချာချာမှတ်ကြနော်။ ငါတို့ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုရင် နောင်ဘဝ ပြောတယ်လို့ ထင်နေတတ်ကြတယ်။ နောက်ဘဝမပြောဘူး။ ဟုတ်ပြီ နော်။ နောင်ဘဝမပြောသလို ဘုရားသခင်လည်းမပြောဘူး။ သူက

တကယ်လူဘဲကွဲ့နော်။ လူပဲလို့ဆိုတော့ တကယ်လို့များ လူတစ်ယောက်ယောက်က လိမ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ဟုတ်ပြီနော်။ အဲဒီ လိမ်လိုက်တာလေးကတော့ စက္ကန့်ပိုင်းလေးတင်ပြီးသွားမှာ။ သူ့ဆီမှာ လိမ်တဲ့ အဖတ်တင်တဲ့ဟာ တစ်ခုတင်ကျန်နေခဲ့လိမ့်မယ်တဲ့။ ဝိပါက်ဆိုပြီးတော့ပေါ့ဗျာ။ အဲ. . အဲဒီလိုမျိုးလို တင်ကျန်နေခဲ့ရင် လိမ်တဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ စက္ကန့်ပိုင်းလေးတွင်းမှာ လိမ်ပြီးသွားပြီလို့ဆိုရင် နဂိုမလိမ်သေးတဲ့ သူမဟုတ်တော့ဘူးတဲ့။ ဟုတ်ပြီနော်။

ပြောမယ်ဆိုရင်တော့ ဒို့ ဆေးရည်တွေရှိတဲ့ ပုံးထဲမှာ အဝတ်တစ်ထည်ထည့်လိုက်မယ်ဆိုရင် အဲဒီဆေးရည်ထဲကနေ အဝတ်ပြန်ဆယ်လိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ဆေးရည်ထဲ မထည့်ခင်က အရောင်မျိုးရှိပါဦးတော့မလား။ မရှိတော့ဘူး။ ဒါဆေးရည်တွေက ဒီမှာစွန်းသွားပြီပေါ့နော်။ အဲဒီလိုပဲ။ ဒို့က လိမ်တဲ့လုပ်ငန်းကိုလုပ်ပြီးသွားရင် ဒို့က နဂိုလူကောင်းမဟုတ်တော့ဘူး။ လူလိမ်ပဲဖြစ်နေပြီနော်။ အဲ-တကယ်လို့ ခိုးတဲ့လုပ်ငန်းကို ဒို့လုပ်မယ်ဆိုရင် ခိုးတယ်ဆိုတာ စက္ကန့်ပိုင်းပဲကွဲ့နော်။ ခိုးပြီးသွားတဲ့ အခါကျတော့ မခိုးခင်တုန်းက လူမဟုတ်တော့ဘူး။ အဲဒီလိုမျိုးလိုပြောတယ်ကွဲ့ နော်။

အဲ့တော့ ဒို့ဗုဒ္ဓကတော့ ထူးထူးခြားခြားပြောတာကတော့ လူအကျင့်သိက္ခာကို သူပီပီသသ ပြောသွားတာပဲ။ အဲ့တော့ ပီပီသသ ပြောသွားတာလေးပဲထူးတယ်။ တခြားတခြား ဘုရားတွေကတော့ ကောင်းကင်ဘုံမှာရှိတာတို့ ဘာတို့ဆိုတာတွေ ပြောကြတာဆိုတော့ ရှာလို့လဲမရဘူး။ သူတို့က လူလည်းမဟုတ်ဘူးနော်။ ဟိန္ဒူကလည်း အဲဒီတိုင်းပဲ။ မူဆလင်ရော၊ ခရစ်ယာန်ရော၊ အဲဒီတိုင်းပဲနော်။ အဲ-ဗုဒ္ဓကတော့ မဟုတ်ဘူး။ လူအမေ၊ အဖေက မွေးပေးတာ လူလိုပဲ အိမ်ထောင်တွေ ဘာတွေကျပြီး ကလေးမွေးတာ မွေးဖွားပစ်လိုက်သေးတယ် ဟုတ်ပြီနော်။

အဲဒီကနေပြီးမှ သူက လူ့ရဲ့အသိကို လူ့ရဲ့ အမှန်တရားလို့ ဆိုတဲ့ဟာကို သူရှာမယ်ဆိုပြီးတော့ သူရှာလိုက်တယ်။ အဲလိုရှာ လိုက်တဲ့အခါကျတော့ သူတွေ့သွားတဲ့ အခါကျတော့ သူကနေပြီး တော့ ရဟန်းတွေကို ဟောတာပေါ့နော်။ ရဟန်းတွေကလည်း နောက် တစ်ခါလူတွေကို လိုက်ပြီးပြောဆိုတာပေါ့နော်။ ပြောဆိုတဲ့ အခါကျမှ သူ့ဆီကနေ အသိလေးတစ်ခု။ အဲဒီအသိလေးက ဘာလဲလို့ဆိုလို့ရှိ ရင် အော်-ကံဆိုတာ ရတာပေါ့နော်။ ကံဆိုတာလေးက ဘာတုန်းလို့ မေးရင် တို့ကိုယ်၊ တို့ နှုတ်၊ တို့စိတ်နှလုံး ပေါ့နော်။ တို့ကိုယ်၊ တို့နှုတ်၊ တို့စိတ်နှလုံးနဲ့ လူတွေကိုဆက်ဆံတယ်။ တို့စိတ်နှလုံးက လိုရင်လိုသ လို မျက်နှာမျိုး၊ မလို ရင် မလိုသလို မျက်နှာမျိုးနဲ့ လူတွေကလည်း ဆက်ဆံကြတာ မဟုတ်လား။

တို့အပြောအဆိုကလည်း ဒီနည်းလည်းကောင်းပဲ။ တို့အပြု အမူကလည်း ဒီနည်းလည်းကောင်းပဲ။ လူတွေကို ဆက်ဆံတဲ့ ပစ္စည်း သုံးခုပေါ့နော်။ အပြုအမူနဲ့ လည်းဆက်ဆံတယ်။ အပြောအဆိုနဲ့ လည်း ဆက်ဆံတယ်။ စိတ်နေစိတ်ထားနဲ့လည်း ဆက်ဆံတယ်။ ဒီသုံး ခုပေါ့။ အဲဒီသုံးခုလေးဟာ တကယ်လူ့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးကရိယာ သုံးခု ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတာမျိုး ငါတို့ဘုရားကတွေ့တယ်။ တွေ့ပြီးသကာလ ဒါလေးသုံးခုကို မူတည်ပြီးတော့ ဒါလေးနဲ့ စပ်လျဉ်းလို့ အမြင်မှန်ဖို့ ရန် အတွေးမှန်ဖို့ရန်လည်း သူကနေလုပ်ဖို့ လိုတယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒါလေးနဲ့ စပ်လျဉ်းပြီးလို့ ကြိုးစားဖို့ရန်၊ နိုးကြားဖို့ရန်၊ စိတ်ထားဖို့ရန် လည်းပဲ အချက်အလက်ကလေးရယ် နောက်ထပ် သုံးခုလောက်ထည့် ပေးတယ်ပေါ့နော်။

အဲ့တော့ ပြောမယ်ဆိုရင် အချက်အလက် ရှစ်ခုဖြစ်လာတယ်။ အချက်အလက်ရှစ်ခု ဖြစ်လာတယ်ဆိုတာ ခုနတုန်းက ဒို့ရဲ့ အပြုအမူ ရယ်၊ အပြောအဆိုရယ်၊ စိတ်နေစိတ်ထားရယ် (၃)ချက် အဲဒီ အပြု

အမှု၊ အပြောအဆို၊ စိတ်နေစိတ်ထားမှာ ကြိုးစားတာရယ်၊ နိုးကြားတာရယ်၊ တွေးခေါ်စိတ်ထားတာရယ်၊ နောက်ထပ် (၃)ချက် ထည့်ပေးလိုက်တယ်ပေါ့နော်။ နောက်ထပ် အဲဒီထဲထဲမှာမှ အမြင်မှန်တာရယ်။ အတွေးမှန်တာရယ်ဆိုတာ လေးပါ နောက်ထပ် (၂)ချက် ထပ်ထည့်ပေးလိုက်တော့ ခုနက သုံးချက်ရယ် သုံးချက်ရယ် ခြောက်ချက်။ နောက်ထပ် နှစ်ချက်ထပ်ထည့်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ရှစ်ချက်ထပ် ဖြစ်သွားတယ်ပေါ့နော်။ ဟော-ဒီရှစ်ချက်ကို ဒို့ရဲ့ သိက္ခာဆိုပြီးတော့ ပြောခဲ့တယ်ပေါ့နော်။

အဲဒီသိက္ခာကလေးကို ဘုရားဖော်ပေးလိုက်တာ။ ဒို့ဘုရားက ဒါလေးပဲဖော်ပေးလိုက်တာ။ လူဟာ တစ်ယောက်ပေါ်မှာ တစ်ယောက် အမြင်မှန်ပါစေတဲ့။ အတွေးမှန်ပါစေ။ အပြောမှန်ပါစေ။ အလုပ်တွေ မှန်ပါစေ။ အနေတွေမှန်ပါစေတဲ့။ ကြိုးစားမှုတွေ၊ နိုးကြားမှုတွေ၊ စိတ်ထားမှုတွေ မှန်ပါစေလို့ အချက်ရှစ်ချက်ပြောတာနော်။ ဒီအချက်ရှစ်ချက်ကလေး. . ဒါ-လူဟာ အစုအမက်နဲ့ နေနေတာဆိုတော့ ဒီအစုအမက်နဲ့ နေနေတဲ့သူက အစုအမက်စည်းရှိရမယ်။ ဒါလူ့အစုအမက်ရဲ့စည်းပဲ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲဒီတော့ ဘုရားရဲ့တရားဆိုတာ တခြားမဟုတ်ပါလား။ လူတစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက်ကြားမှာ စည်းဆိုတာ မထားထား၊ ထားထား ရှိနေရမှာ မဟုတ်လားကွယ်။ အဲ-မထားထား၊ ထားထား ရှိနေရမှာကို မထားတော့ မသိတာပေါ့နော်။ မသိပေမယ်လို့ မရှိရင်တော့ ဒုက္ခရောက်မှာနော်။ အဲဒီစည်းလေးသာရှိနေရင်တော့ ဒုက္ခမရောက်ဘူးပေါ့နော်။ ဒါကလေးတို့ မိဘနှစ်ပါးလဲ ရှိမှာပေါ့နော်။ မိဘနှစ်ပါးရှိတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်မိဘနဲ့ကိုယ်နဲ့ ဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ ဘယ်စည်းနဲ့ ဆက်ဆံရမလဲလို့ မေးရင် ပြောတတ်မှာမဟုတ်ဘူးနော်။

အော်-ငါမိဘပေါ်မှာ ငါဘယ်စည်းနဲ့ ဆက်ဆံတုန်းလို့

မသိဘူးပေါ့နော်။ နောက်တကယ်လို့ ကိုယ်က အိမ်ထောင်သားမယား ရပြီလို့ ဆိုရင်လည်း သားသမီးလည်း မွေးဖွားမှာပေါ့။ ကိုယ့်ကလေး လေးနဲ့ ကိုယ်နဲ့ဟာ ဘယ်စည်းနဲ့ ဆက်ဆံရမှာတုန်း မသိဘူးနော်။ ဘယ်စည်းနဲ့ ဆက်ဆံရမှာတုန်းလို့ မသိလို့။ အဲ့ဒီစည်းတစ်ခုခုက လွန် ကြည့်၊ ဒီလူ ဒုက္ခရောက်ရမှာပဲပေါ့နော်။ ကိုယ့်မှာ လူလုပ်နေတယ် ဆိုရင် မိတ်ဆွေ သင်္ဂဟရှိမှာပေါ့။ အဲ့ဒီ မိတ်ဆွေသင်္ဂဟတွေရှိရင် လည်း ဒီမိတ်ဆွေတွေနဲ့ ငါနဲ့ ဘယ်စည်းကမ်းနဲ့ ဆက်ဆံရမှာ။ ဒီမိတ် ဆွေနဲ့ ငါနဲ့ဆက်ဆံရေးမှာ စည်းကမ်းဘယ်နှစ်ချက်ရှိတုန်း။ ရှိရမှာပဲ မဟုတ်လားကွယ်။

အော်-အဲ့ဒီစည်းကမ်းလည်း ဒို့မသိဘူးလို့ဆိုလို့ရှိရင် ကျော်မိ နင်းမိမှာပဲ။ ဒီစည်းကို ဖောက်မိမှာနော်။ ဖောက်မိရင် မိတ်ဆွေပျက် လိမ့်မယ်။ အဲ့တော့ ကလေးတို့က ဘာလုပ်ရမလဲလို့ဆိုရင် အော် - လူရယ်လို့ဖြစ်လာရင် လူသားတစ်ဦးဦးနဲ့ ကိုယ်နဲ့ ဆက်ဆံရတဲ့အခါ မှာ စည်းရှိပါလား။ အဲ့ဒီစည်းကို ဒို့ ပီသွားအောင် ဆက်ဆံနိုင်မှစည်း မကျိုးမှာ။ စည်းမပေါက်မှာမို့လားကွယ်။ အဲ့လိုမျိုးလို စည်းမကျိုးမှ စည်းမပေါက်မှလည်း ဒို့က လူပီသသွားမှာနော်။

တကယ်လို့ မောင်ရင်တို့က မောင်ရင်တို့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေကို မိတ်ဆွေတွေလို့ မှတ်နေရသေးတယ်ဆိုရင် အဲ့ဒီလူတွေဟာ မောင်ရင် တို့ အပေါ်မှာစည်းမကျိုးသေးလို့။ စည်းမကျိုးတာက သူ့ဒီစည်းကို သိပြီး မကျိုးဘဲနဲ့ နေတာလို့ဆိုရင် မသိပဲနဲ့ ဒီစည်းတွေကို မပေါက် ဘဲနဲ့ နေနေတာပေါ့နော်။ အဲ့တော့ မပေါက်ဘဲနဲ့ နေနေတုန်းမှာ မောင် ရင်တို့က မိတ်ဆွေလို့မှတ်ပြီးတော့ အဲ့ဒီစည်းကနေ ကျိုးလိုက်ပေါက် လိုက်ပြီဆိုရင် မင်းတို့လည်း မိတ်ဆွေလို့မမှတ်တော့ဘူး။ အဲ့လိုဆို ဒီစည်းပျက်လိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်ထဲ လူ့အဖြစ်ကရှုံးသွားပြီ။ ဟုတ်ပြီနော်။ လူ့အဖြစ်ကရှုံးတာဖြစ်တဲ့အတွက် စည်းကို စောင့်စည်း

ကြရမှာဗျာနော်။ အဲ့ဒီစည်းကလည်း မပေါ်သေးဘူးလို့ဆိုတော့ ခက်တာပေါ့နော်။

ဒုတိယမေ့ဖွားခြင်း

အဲ့ဒီတော့ မောင်ရင်တို့က ဗုဒ္ဓဘာသာလို့ လုပ်နေတဲ့အတိုင်း အဲ့ဒီစည်းလေးဖြစ်တဲ့ မောင်ရင်တို့ရဲ့ ဆရာဘုရားက ဖော်ပေးခဲ့တယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဒါလေးကို မောင်ရင်တို့လည်းပဲ မောင်ရင်တို့က လည်းပဲ ပေါ်အောင်လုပ်ပါလို့ ဒီလိုပြောရမယ်ပေါ့နော်။ အဲ့ဒါ ဘာလဲလို့ဆိုရင် ဒီစည်းကို မောင်ရင်တို့ နားလည်ဖို့ရန်အတွက်ဆိုရင် ကံကို နားလည်ရမယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကံကို နားမလည်ဘူးလို့ ဆိုလို့ ရှိရင် ကံဆိုတာ မောင်ရင်တို့ရဲ့ ကိုယ်နဲ့ တစ်စုံတစ်ခုပြုလုပ်တယ်။ နှုတ်နဲ့ တစ်စုံတစ်ခုပြောဆိုတယ်။ အဲလိုပဲ မျက်နှာနေမျက်နှာထား၊ ကိုယ်လက်ဟန်ပန်တစ်ခုခုနဲ့ တစ်စုံတစ်ခုထားရတယ်ပေါ့နော်။ ဒါလေးက ကံပေါ့နော်။ ကိုယ်နဲ့ပြုမူတာတော့ **ကာယကံ**။ နှုတ်နဲ့ပြောဆိုတာကတော့ **ဝစီကံ**။ မျက်နှာနေမျက်နှာထား ကိုယ်လက်ဟန်ပန် တစ်ခုခုလုပ်တော့ **မနောကံ**လို့ ပြောချင်တာပေါ့နော်။

အေး- လူ့လောကမှာ ဒီစည်းဆိုတာကို မင်းတို့ဆီမှာ မရောက်ရောက်အောင်လုပ်ရမှာနော်။ ခုနတုန်းက **ဒို့ဘုရားပေးခဲ့တဲ့ လူ့စည်းပေါ့နော်**။ အဲ့ဒီလူ့စည်းကို ငါတို့ဖြင့် သိအောင်လုပ်ရမှာလို့ မောင်ရင်တို့ကနေပြီးတော့ မှတ်ချက်ချရမယ်ပေါ့နော်။ **အဲ့ဒီစည်းလေး သိပြီးသွားရင် မောင်ရင်တို့က ဒုတိယမေ့ဖွားခြင်းလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်**။ မောင်ရင်တို့ အမေအဖေက မွေးပေးလိုက်တာကတော့ ပထမမေ့ဖွားခြင်းပေါ့နော်။ အဲ့ဒီ ပထမမေ့ဖွားခြင်းပြီးသွားတဲ့ အခါကျတော့ မောင်ရင်တို့က ဒီစည်းကို ပီပီသသ မောင်ရင်တို့က ရသွားပြီလို့ဆိုရင် မောင်ရင်တို့က လူ့အစစ်ဖြစ်သွားမယ်။

ဒုတိယမွေးဖွားခြင်းလို့ ပြောကြပါစို့နော်။

ဒို့က နှစ်ကြိမ်မွေးဖွားယူတယ်လို့ ပြောရမှာပေါ့နော်။ လူပီသ အောင်အတွက်ဆိုရင် သာမန်တစ်ကြိမ်ထဲ အမေအဖေက မွေးဖွား ပေးတာဆိုရင်တော့ တစ်ကြိမ်တည်း မွေးဖွားပေးတာပေါ့နော်။ အဲဒီလူ ဟာ လူမပီသသေးဘူး။ လူမပီသသေးတဲ့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင် လူတွေရဲ့ တံတွေးထွေးတာ ချနင်းတာကိုလဲ ခံရနိုင်သေးတယ်လို့ ပြောရမယ်နော်။ တကယ့်လူပီသသွားရင်တော့ ဘယ်လိုမှ မောင်ရင် တို့ မိတ်ဆွေတွေက မောင်ရင်တို့ လက်ကနေ ဘယ်တော့မှ မလွတ် တော့ဘူးလို့ ပြောကြပါစို့။ အဲတော့ ဒုတိယအကြိမ် မင်းတို့မွေးဖွား နိုင်ဖို့အတွက် ဟောဒီအချက်ကလေး ရှစ်ချက်ပေါ့နော်။ ဒီအချက် ကလေး ရှစ်ချက်ကို မောင်ရင်တို့ သိဖို့လိုတယ်။ ဒီအချက်ကလေး ရှစ်ချက်ကို သိဖို့အတွက်ဆိုရင် ဒီအချက်ကလေး ရှစ်ချက်ရဲ့အာရုံဖြစ် တဲ့ ကံဆိုတာကို မောင်ရင်တို့ သိရလိမ့်မယ်နော်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်တဲ့ အတွက် ကံကတော့ သိလိုက်သမျှဖြစ်ခြင်းလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထင်နေ မှာပေါ့နော်။ ကံမသိဘူးကွနော် ဒို့ ဗုဒ္ဓဘာသာတွေ။ ကံမသိတာ ဘာလို့ဖြစ်နေသလဲဆိုရင် ဒို့က ဟိုးနောက်ဘဝတွေတုန်းက လုပ်တဲ့ ကံတွေအရ ဒီဘဝမှာဖြစ်နေတာလို့ ထင်တာနော်။

ဒီဘဝကောင်းကောင်းဖြစ်နေရင်လည်း ဒို့က နောက်ဘဝ တုန်းက ကံတွေကောင်းခဲ့တယ်။ ဒီဘဝမှာ ဆိုးဆိုးဆာဆာဖြစ်နေ ရင်လည်း ဒို့နောက်ဘဝတုန်းက ကံမကောင်းခဲ့ဘူးလို့ တကယ်တော့ နောက်ဘဝ တုန်းက ကံကောင်းခဲ့တာတို့ ကံမကောင်းခဲ့တာတို့ ဘယ် သူသိနိုင်မှာတုန်းပေါ့ ကလေးတို့ရာနော်။ ဘယ်သူမှမသိနိုင်ဘဲနဲ့ဘဲ နောင်ဘဝတုန်းက ကံမကောင်းခဲ့ဘူး ကံကောင်းခဲ့တယ်တို့ဆိုတာ မျိုးလုပ်နေတယ်ဆိုတာ သက်သက်ထင်ယောင်ထင်မှား လုပ်နေတာ လို့ပြောရမယ်နော်။ ကလေးတို့ အဲဒါကို ဖျောက်ပစ်ကြနော်။

ဒီတော့ အဲ့ဒါဟာ ကံမဟုတ်ဘူးပဲ။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ကံယူထားရင် ကံကို မသိတာ ဖြစ်သွားမယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကံလုပ်တဲ့ အချိန်တုန်းက ကိုယ်မသိတဲ့ဟာ ဆိုတော့လည်းပဲ ကံမသိတာဖြစ်သွားတာပေါ့။ အဲ့တော့ ကံမသိတာ မဖြစ်ရလေအောင် ကံဆိုတာ ဒို့ ကိုယ်အပြုအမူတွေရဲ့ သူများအပေါ်မှာ လုပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ သူများ နှစ်နာသွားမလား။ ဒို့ပြောဆိုလိုက်တာလည်း သူများပေါ်ပြောဆို လိုက်တဲ့အခါ သူများနှစ်နာသွားမလား။ ဒို့ရဲ့မျက်နှာနေမျက်နှာထား ထားလိုက်တာက သူများပေါ်ထားလိုက်တဲ့အခါမှာ သူများများ နှစ်နာ သွားမလား။ ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်ပြောဆိုတဲ့ ပြုမူတဲ့ မျက်နှာထားတဲ့ အနေအထားကြောင့် ငါများအနှစ်နာခံရမလား။ ဟောဒါလေးကို မောင်ရင်တို့ကနေပြီးတော့ တွေးရမယ်ဗျာနော်။

ကံနှင့် အကျိုးပေး

တကယ်လို့ မောင်ရင်တို့ နှစ်နာအောင် အပြောအဆိုမျိုး ပြောဆိုရင်လဲ မကောင်းဘူး။ ဟိုတစ်ဖက်သားနှစ်နာအောင် အပြော အဆိုမျိုးပြောဆိုလည်း မကောင်းဘူး။ အဲ့ဒီလိုပဲ မောင်ရင်တို့ရော၊ တစ်ဖက်သားရော နှစ်နာအောင် ပြုမူမယ်ဆိုရင်လည်း မကောင်းဘူး။ တကယ်လို့ မျက်နှာနေမျက်နှာထားကလည်း မောင်ရင်တို့ နှစ်နာဖို့ ဖြစ်ဖြစ်၊ သူများနှစ်နာဖို့ဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်တယ်လို့ဆိုရင် မကောင်းဘူး။ ကံမကောင်းဘူးလို့ ဒီလိုပြောကြပါစို့နော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးကံကို မောင်ရင် တို့က သိပေးရမယ်။ ကံကို အဲ့ဒီလိုမျိုးလို သိတာလေးတင် မကဘဲနဲ့ ကံအကျိုးပါ မောင်ရင်တို့က ဒီလိုသိရမယ်။

ကံသိတယ်ဆိုရင် ကံအကျိုးပါသိရမယ်။ ကံအကျိုးကို မောင် ရင်တို့က ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ ငါတို့ ဒီလိုမျိုးလိုပြောဆိုလိုက်တဲ့အ တွက်၊ မကောင်းတဲ့ အပြောအဆိုမျိုးကို ပြောဆိုလိုက်တဲ့ အတွက်၊

ဒို့ဘာအကျိုးဖြစ်မလဲ။ ကောင်းတဲ့ အပြောအဆိုမျိုးပြောဆိုလိုက်တဲ့ အတွက် ဘာအကျိုးဖြစ်မလဲ။ အဲ့ဒါ တော်တော် မသိတက်ကြဘူးဗျ နော်။ မင်းတို့က သိပေးကြပါလို့ ဒါပြောရမယ်။ ဘာသိရမှာလည်းဆို ရင်ကတော့ ငါမကောင်းတဲ့ အပြောအဆိုပြောရင် ငါမကောင်းတဲ့ သူဖြစ်သွားမယ်။ ငါမကောင်းတဲ့ အပြုအမူမျိုး မကောင်းတဲ့မျက်နှာ နေမျက်နှာထားမျိုးထားရင် ငါမကောင်းတဲ့သူ ဖြစ်သွားတာလို့ ဒါလေး ကို သိခဲ့ကြတယ်နော်။

ဆိုလိုတာကတော့ ကိုယ်မကောင်းတဲ့ အပြုအမူမျိုးကို ပြုရင် ကိုယ်ပြုလို့ခံရတဲ့လူ ဖြစ်နည်းကားမျိုး ကိုယ့်မှာဖြစ်တာမျိုးကြမှ မကောင်းတဲ့ အကျိုးပေးတာလို့ ထင်တတ်ကြတယ်ကွနော်။ တကယ် တော့ ကိုယ်က မကောင်းတဲ့ အပြုအမူပြုရင် ကိုယ်ပြုတာခံရတဲ့ သူ မျိုးတော့ ကိုယ်ဘယ်လာဖြစ်မတုန်းပေါ့ ဟုတ်ပြီနော်။ ဘာဖြစ်လို့တုန်း ဆို ကိုယ်ကပြုသူပဲ အပြုခံသူမှ မဟုတ်ဘဲကိုနော်။ ကိုယ်ကသူများကို ရိုက်လိုက်တယ်ဆိုရင် သူများတော့နာသွားမှာပေါ့။ ကိုယ်ရိုက်ခံရတဲ့သူ ကိုယ်တော့ နာပါမှလားကွယ်။ ကိုယ်တော့ မနာတာကို ကိုယ်ရိုက် လိုက်လို့ ခံရတဲ့သူ နာတဲ့နာနည်းကားမျိုး၊ ကိုယ့်ပြန်နာမှ ကိုယ်က အကျိုးပေးတာလို့ ဒီလို ထင်တတ်ကြတယ်ပေါ့နော်။ အဲဒါမဟုတ်ဘူး လို့ ဒီလိုပြောကြစို့နော်။

ကိုယ်က သူများကို နာအောင်ရိုက် လိုက်တယ်ဆိုရင် သူများ ရိုက်တဲ့လူဟာ ကောင်းတဲ့အလုပ်လား၊ မကောင်းတဲ့ အလုပ်လားလို့ ဆိုတာ ထင်ရှားတယ် မဟုတ်လားကွာ။ ဒီမကောင်းတဲ့အလုပ်ကို သူများပေါ်မှာ နစ်နာအောင်လုပ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တဲ့သူဟာ ဟော -သူများနစ်နာအောင်လုပ်တဲ့သူဖြစ်ပြီး ကျန်ခဲ့မှာနော်။ အေး-အဲ့လို ဆိုတော့ ဒီလူမကောင်းတော့ဘူး။ သူများကို မရိုက်ခင်တုန်းကနဲ့ သူများကို ရိုက်ပြီးမှ ဒီလူနှစ်ယောက် မတူဘူး။ မရိုက်ခင်တုန်းကလူက

ဖြူဖြူစင်စင်ပဲ။ သူများကို ရိုက်ပုတ်ပြီးတဲ့ အခါကျမှ သူက ဖြူဖြူစင်စင် မဟုတ်တော့ဘူး။ သူများကို ရိုက်ပုတ်တဲ့သူဆိုတာ သူဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ် ပေါ့နော်။ ဒါဝိပါက်ပဲပေါ့နော်။

အဲဒီတော့ ကံဟာ ကံတူအကျိုးပေးတယ်။ ကံတူ အကျိုးပေး တယ်ဆိုတာ ကံလုပ်ပြီးနောက် ကံလုပ်တုန်းကအတိုင်း ဆက်ဖြစ်နေ တာ။ ဒါအကျိုးပေးတာပေါ့နော်။ ဥပမာ မောင်ရင်ဆိုရင် ဘက်ထရီ လုပ်တယ်ဆိုရင် ဘက်ထရီပညာကို မောင်ရင်သင်တယ်။ သင်တော့ မောင်ရင်က ဘက်ထရီလုပ်တတ်တယ်။ အော်-လုပ်တတ်နေတာက မောင်ရင် မလုပ်ဘဲနေလည်း လုပ်တတ်ဆိုတော့ ဒါ-အကျိုးပေးနေ တာလို့ ပြောရမယ်ပေါ့နော်။ တကယ်လို့သာမလုပ်ခဲ့ရင်၊ မသင်ခဲ့ရင်၊ မောင်ရင် ဒါမတတ်ဘူး။ တတ်နေတာဟာ သင်လို့တတ်တာဆိုတော့ သင်တာကအကြောင်း တက်တာကအကျိုးဆိုတော့ အဲလိုမောင်ရင် လည်း မလုပ်တုန်းကဆိုတော့ မောင်ရင် ဒီမှာဘာမှမဖြစ်ဘူး။ လုပ်ပြီး သွားရင်တော့ လုပ်သူဖြစ်တယ်။ အဲဒါအကျိုးပေးတာနော်။

ဒါလည်းပဲ တခုတစ်ခုကြီး ပြောနေရတာက အကျိုးကို အဲလို လို့ မထင်တတ်ကြဘူး။ သူများပစ္စည်းခိုးရင် ကိုယ့်ပစ္စည်း အခိုးခံရ မှာ အကျိုးပေးတာလို့ ထင်တာနော်။ သူပစ္စည်းခိုးရင် ကိုယ့်ပစ္စည်း ဘာမှမပျောက်ပျောက်၊ ပျောက်ပျောက် ကိုယ်ကတော့ သူခိုးဖြစ်နေ တယ်။ ဒါအကျိုးပေးတာပဲ မဟုတ်လားကွဲ့နော်။ အဲ - အဲဒီလိုမျိုးလို အကျိုးပေးတာကိုသိရင် မကောင်းတာလဲဒီလိုအကျိုးပေးတာပဲ။ ကောင်းတာလည်း ဒီလိုအကျိုး ပေးတာပဲ။ မောင်ရင်တို့ကသူများကို ကူညီတယ်။ ဖေးမတယ် ရိုင်းပင်းတယ်။ လုပ်တယ်ဆိုရင် မောင်ရင်တို့ ကို ဘယ်သူမှ ကူညီတာ၊ ရိုင်းပင်းတာဖေးမတာ မခံရ ခံရ မောင်ရင် တို့ အကျိုးပေးနေတယ်။

ဘာအကျိုးပေးတုန်းဆို သူများကို ကူညီတက်သူဖြစ်ပြန်

တယ်။ သူများကို ရိုင်းပင်းတက်သူ ဖြစ်ကျန်ခဲ့တယ်။ သူများကို ဖေးမတက်သူအဖြစ် ကျန်ခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ သူများကို ကူညီတတ်၊ ရိုင်းပင်းတတ်၊ ဖေးမတတ်တဲ့ သူတစ်ယောက်က တစ်ခါ ကူညီရိုင်းပင်းဖေးမပြီးရင် နောက်လည်း ကူညီရိုင်းပင်း ဖေးမချင်တယ်။ ဒီထက် နောက်လည်း ကူညီဖေးမရိုင်းပင်းချင်တယ် ဖြစ်မှာမို့လားကွယ်။ အဲ့လိုဆိုတော့လည်း ဒီလူက ယဉ်ကျေးတဲ့သူ။ ချစ်ခင်စရာကောင်းတဲ့လူ။ ဒီလူပေါင်းသင်းဖို့အတွက် အတော်လိုအပ်တယ်လို့ မိတ်ဆွေတွေက ထင်ကြမှာ မဟုတ်လားနော်။

ကဲ-ဒါကတော့ မောင်ရင်တို့ ကောင်းလို့ပေါ့နော်။ အဲ့လိုပဲ မကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းလည်း အခုပဲအကျိုးပေးတယ်။ ကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းလည်း အခုပဲအကျိုးပေးတယ်။ ဒီအကျိုးကဘာဖြစ်တုန်း။ ဒီအကျိုးက နောက်ထပ်ဒီကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းမျိုး ထပ်လုပ်ချင်တယ်။ မကောင်းတဲ့လုပ်ငန်းလုပ်လို့ရနေတဲ့ အကျိုးကျပြန်တော့လည်း ဒီမကောင်းတဲ့အကျိုးဖြစ်နေရင်လည်း နောက်ထပ်မကောင်းတဲ့လုပ်ငန်း ထပ်လုပ်ချင်တယ်။ ဟော-အဲ့ဒီထပ်လုပ်ချင်တာက လုပ်ဖို့ရန်ရဲ့ အကြောင်းဖြစ်မနေဘူးလား။ လုပ်ချင်တာ မပါဘဲနဲ့တော့ ဘယ်လုပ်ပုံ၊ မလဲပေါ့နော်။

ဟော-လုပ်ချင်တာ ဖြစ်လာပြီးမှလုပ်တာ။ လုပ်ချင်တာကလုပ်တာရဲ့အကြောင်း။ ဟော-လုပ်လို့ဖြစ်လာတာက လုပ်တာကြောင့်ဖြစ်လာတာ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့တော့ **လုပ်တာရယ်၊ ဖြစ်လာတာရယ်၊ လုပ်ချင်တာရယ် သုံးခုနော်။ အဲ့ဒီသုံးခုလည်ပတ်နေတယ်နော်။** အဲ လုပ်ချင်တာကြောင့် လုပ်တယ်။ လုပ်လို့ ဖြစ်တယ်။ ဖြစ်တော့လည်းပဲ ဘာဖြစ်တုန်း။ ဖြစ်တော့ ထပ်လုပ်ချင်တယ်။ ဟုတ်တယ်နော်။ အဲ့ဒါကို မောင်ရင်တို့က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုလည်း မြင်အောင်ကြည့်ပေးကြ။ သူများတတွေကိုလည်း အဲ့ဒီနိယာမအတိုင်းလည်ပတ်နေတာ ဟုတ်ရဲ့လား လို့ဆိုတာ သိပေးကြလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။

ဒီတော့ မောင်ရင်တို့က မကောင်းတာလုပ်ရင်လည်းပဲ မကောင်းတာလုပ်ပြီးနောက် မကောင်းတဲ့လူဖြစ်။ မကောင်းတဲ့လူဖြစ်ရင် မကောင်းတဲ့သူက တွေးပြီဆိုရင် သူက မကောင်းတာပဲ တွေးမှာမို့လား။ မကောင်းတာပဲတွေးတဲ့အခါကျတော့ မကောင်းတာကို ပိုပြီး လုပ်ချင်မှာ မဟုတ်လား။ အဲ-မကောင်းတာလုပ်ချင်တဲ့ အခါကျတော့ မကောင်းတာလုပ်ရင်ရော ကောင်းတာလုပ်မှာလား၊ မကောင်းတာလုပ်မှာလားဆိုတော့ မကောင်းတာပဲလုပ်မိမှာ မဟုတ်လားနော်။ အဲ့တော့ မကောင်းတာလုပ်ချင်တော့ မကောင်းတာလုပ်။ မကောင်းတာလုပ်တော့ မကောင်းသူဖြစ်။ မကောင်းသူဖြစ်တော့လည်း နောက်ထပ်မကောင်းတာပဲ လုပ်ချင်။ ဒီလူက လူညံ့ဖြစ်သွားတော့တာ မဟုတ်လား။ လူတွေမှာနော် ညံ့တဲ့လူလို့လည်းရှိတယ်။ တော်တဲ့လူလို့လည်းရှိတယ်နော်။ ညံ့တဲ့လူလေး မွေးပေးလိုက်လို့လည်း လူညံ့ဖြစ်ရသလို၊ တော်တဲ့လူလေး မွေးပေးလိုက်လို့ပဲ လူတော်ဖြစ်ရသလိုလို မဟုတ်ဘူးနော်။ အမေကမွေးပေးလိုက်တုန်းက လူညံ့လေးလဲ မဟုတ်ဘူး။ လူတော်လေးလည်းမဟုတ်ဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကိုယ်ကနေပြီးသကာလ ညံ့တဲ့လုပ်ငန်းမျိုးကို လုပ်သွားပြီဆိုရင် ဒီလူညံ့သွားမှာပဲ။ တော်တဲ့လုပ်ငန်းမျိုးကို လုပ်သွားပြီဆိုရင် ဒီလူ တော်သွားမှာပဲနော်။

ဟ-တော်တဲ့လုပ်ငန်းမျိုး ဘယ်လိုလုပ်မှာတုန်းဆိုရင် သူ အလုပ်အကိုင်ကို မပျင်းဘူးဆိုပါတော့။ အမေကိုလည်း ကူညီတတ်တယ်။ အဖေကိုလည်း ကူညီတတ်တယ်။ မပျင်းတဲ့လူရဲ့ ဓလေ့နော်။ နောက်တစ်ခါ အဲ့လိုမျိုးလို မပျင်းတဲ့သူက အဖေရဲ့ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု၊ အမေရဲ့ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုလည်း ပိုရတယ်မဟုတ်လား။ ပိုရတော့လည်း အဲ့ဒီချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုရတဲ့သူက စိတ်ဓာတ်လည်းပဲ ကြည်လင်လန်းဆန်းတယ်။ အဲ့လို ရှင်ကြည်လန်းဆန်းတော့လည်း ဦးနှောက်လည်း ပိုပြီးရှင်သန်ထက်မြတ်နေမယ် မဟုတ်လား။

အလုပ်ကို စနစ်ပွင့်အောင်လုပ်ကြ

အဲ့တော့လည်း ရှင်သန်ထက်မြက်တော့လည်း ပိုပြီးကိုယ်က ကူညီစရာလောက်တွေကလည်း မြင်မှာမဟုတ်လားကွယ်။ မြင်တဲ့ အခါကျတော့ သူက ကောင်းထက်ကောင်း၊ ကောင်းထက်ကောင်း ပြီး သူကလူတော်ဖြစ်သွားမှာနော်။ အဲ့ဒီတော့နော် . . မောင်ရင်တို့ လည်းနော် . . အလုပ်အကိုင် မပျင်းကြနဲ့ကြားလား။ ဆိုလိုတာက တော့ ဒါ-ငါ့အလုပ်မဟုတ်ဘူးလို့ မမြင်နဲ့။ မောင်ရင်တို့လုပ်နိုင်တဲ့ ဟာဆို လုပ်လိုက်ကြ။ ဒီလိုမျိုး ပြောမှာပေါ့နော်။ လူတွေရဲ့ အလှဟာ လည်း အလုပ်လုပ်တာက လှတာကွဲ့။ တကယ်လို့ အလုပ်မလုပ်ဘူး ငူငူကြီးဝိုင်းဝိုင်းကြီးဖြစ်နေတယ်ဆိုရင် ဒီလူစိတ်ပျက်စရာကြီးပဲနော်။ မောင်ရင်တို့က ငယ်ကြသေးတယ်နော်။ ငယ်ကြသေးတဲ့ သူက ငယ် သေးတုန်းမှာ အလုပ်ပိုလုပ်ရမှာနော်။ နည်းနည်းကြီးလာရင် ဟိုကနာ သလိုလို ဒီကနာသလိုလိုနဲ့ ဖြစ်ပြီးတော့ မလုပ်နိုင်တော့ဘူးနော်။

ငယ်တုန်းမှာ ကိုယ့်စနစ်တွေပွင့်နေအောင် လုပ်ထားကြ။ စနစ် ပွင့်တယ်ဆိုတာက အလုပ်လုပ်နိုင်တာရဲ့အားအင်ပဲနော်။ ဆိုလိုတာ ကတော့ ကိုယ့်အလုပ်က ဒီအကွက်ထဲမှာ တစ်ခုပဲရှိတယ်ဆိုရင် ဒီတစ် ခုကို ပြီးအောင်လုပ်ပြီး နေသွားရင် ဒီတစ်ခုလေးတင် ပြီးမနေပါနဲ့။ နောက်တစ်ခုလည်းပဲလေ့လာနေပါ။ ကူညီနေပါ။ ကူညီနေရင် နောက်တစ်ခုလည်းပဲ တတ်သွားတဲ့အခါကျတော့ မောင်ရင်တို့က နှစ်ခုလုပ်နိုင်တယ်။ နှစ်ခုလိုက်နိုင်တော့ နှစ်ခု ကျေပွန်နေအောင်လုပ်။ နောက်တစ်ခုလည်း မောင်ရင်တို့က လေ့လာပါ။ ပိုတဲ့အချိန်လေးမှာ မောင်ရင်တို့က လေ့လာတာဆိုတော့ ဟော-နောက်တစ်ခုကိုလည်း မောင်ရင်တို့က ကျွမ်းကျင်သွားလိမ့်ဦးမယ်နော်။

ဒီလိုဆိုတော့ မောင်ရင်တို့ မလုပ်နိုင်တာကို မရှိတော့ဘူးဖြစ်

မယ်။ ဒီလိုဆိုရင်မောင်ရင်တို့က သိပ်ချစ်စရာကောင်းတဲ့ လူတွေ ဖြစ်လာမှာနော်။မောင်ရင်တို့မိန်းမရတော့ မောင်ရင်တို့ မိန်းမတွေက လည်း ကြည်ဖြူနေမှာပဲ။ မိန်းမတွေက အဝတ်လျော်တယ်။ ထမင်း ချက်တယ်ဆိုရင် ယောက်ျားရော ထမင်းမချက်ကောင်းဘူးလား။ ဟုတ်ပြီနော်။ စားသောက်ဆိုင်တွေ သွားကြည့်။ မိန်းမတွေက စား တော်ချက်တွေ မဟုတ်ပါဘူးနော်။ ယောက်ျားတွေချည်းပဲပါနော်။ တကယ်လို့ အလှူကြီးအတန်းကြီးတွေ ပေးမှာဆိုတော့ အိုးကြီးချက် ကြီးတွေနဲ့ အကြီးကြီးချက်ကြမယ်ဆိုရင် အမျိုးသမီးတွေ ထမင်းချက် သလား၊ အမျိုးသားတွေ ထမင်းချက်သလားဆိုတာ တွေ့ဖူးတယ် မ ဟုတ်လား။ အမျိုးသားတွေ ချက်တာပါပဲနော်။

အမျိုးသား ထမင်းမချက်တက်ဘူးလို့မဟုတ်ဘူးနော်။ တကယ်ချက်တက်တာက အမျိုးသားလို့ပြောရမှာပဲနော်။ ဒါပေမယ့် အမျိုးသားတွေကတော့ အိမ်မှာ ထမင်းမချက်ကြဘူးနော်။ အမျိုးသမီး တွေပဲ ချက်ကြတာ။ ကဲအမျိုးသမီးပဲ ထမင်းချက်ဖြစ်ရမယ်။ မောင်ရင် တို့ကမထားပဲနဲ့ မောင်ရင်တို့ အလုပ်တွေလည်းလုပ်တယ်၊ ထမင်း လည်း ကူချက်လိုက်တယ်ပေါ့နော်။ ဒါဆိုရင်မောင်ရင်တို့ အမျိုးသမီး ကတော့ မောင်ရင်တို့ကို တအားချစ်ခင်ရတာဖြစ်သွားမှာနော်။ အဲ့ဒီ လိုပေါ့ အမျိုးသမီးက အဝတ်လျော်တယ် ဒို့ကရော အဝတ်မလျော် တက်ဘူးလားနော်။ ဘာထူးမှာတုန်း လျော်တတ်မှာပဲပေါ့နော်။ အဲလို ဆိုတော့လည်း အဝတ်လျော်လည်း မောင်ရင်တို့က ကူလိုက်။ ဘာ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့။

ဒါမှမဟုတ် ကလေးလေးတွေရဲ့ ချီးသေးသုတ်သင်တာကို မအေပဲလုပ်တယ်။ ဖအေကမလုပ်ဘူးဆိုကြပါစို့နော်။ ကဲ-ဖအေး လည်း လုပ်လိုက်တယ်ဆိုတော့ ဒါတကယ့်ကိုကောင်းမွန်တဲ့ဟာလို့ ပြောရ မှာပေါ့နော်။ ဘယ်အလုပ်မှ ငါတို့မလုပ်ကောင်းဘူးလို့ဆိုတာ

မရှိပေးကြနဲ့။ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ မောင်ရင်တို့က လုပ်လို့ရှိရင် မောင်ရင်တို့လည်းပဲ တကယ့်ကို သူများကိုကူညီတတ်သူ၊ ရိုင်းပင်းတက်သူ၊ ကိုယ့်အခန်းကဏ္ဍတွေလဲ သိပ်ပွင့်ပြီးသကာလ ကိုယ်သိပ်တော်တဲ့သူ ဖြစ်သွားမယ်လို့ ဒီလိုပြောရမယ်ပေါ့နော်။

အဲ့ဒီလိုမျိုးလို့ ဖြစ်နိုင်ဖို့ရန်အတွက် မောင်ရင်တို့က ကံကို သိရလိမ့်မယ်ဗျာနော်။ ကံသိတော့မှ အော်-ငါတို့ဟာ အမေကမ္မေပေးလိုက်တာက လူပဲဖြစ်သေးတယ်၊ ပြောမယ်နော်။ အမေကမ္မေပေးလိုက်တာက လူပဲဖြစ်သေးပေမယ့် ဒို့သက်ဝင်ရှင်သန်တဲ့ စနစ်မရသေးဘူး။ ဟုတ်ပြီနော်။ သက်ဝင်ရှင်သန်တဲ့စနစ်ဆိုတာက ဒို့အပေါ်မှာ လည်ပတ်နေတဲ့ ဥပမာ မောင်သိန်းတိုးအောင်၊ မောင်သိန်းတိုးအောင်ဆိုလို့ ရှိရင် မောင်သိန်းတိုးအောင်ပေါ်မှာ လည်ပတ်နေတာက ကံနဲ့လည်ပတ်နေတာနော်။ မောင်သိန်းတိုးအောင်က ညာဉ်ဆိုးဆိုးရှိရင် ဆိုးဆိုးဆာဆာတွေ လုပ်မယ်။ မောင်သိန်းတိုးအောင်က ညာဉ်ကောင်းကောင်းရှိရင် ဟော-ကောင်းကောင်းတွေ လည်ပတ်နေမယ်နော်။ သူ့အကန့်အသတ်လေးနဲ့ သူဖြစ်နေတာပေါ့နော်။ လူကလည်းပဲ ဝန်ကို ကြောက်တက်တယ်ကွဲ့။ ဟုတ်ပြီနော်။

သူကတော့ ငယ်ရွယ်တဲ့သူတွေဆိုရင် လေးလေးပင်ပင်တစ်ခု-မ-ရမယ်ဆိုရင် မ-မချင်ဘူး။ အလုပ်ပျင်းတယ်ပေါ့နော်။ ဘာလို့ပျင်းတာတုန်းဆိုရင် သူ့အတွက်မနိုင်လို့ ပျင်းတာနော်။ မနိုင်လို့ပျင်းရင်းကနေ နောက်တော့ ပျင်းလို့ ရှောင်ရင်းကနေ နောက်တော့ ဝန်ရှောင်တာဖြစ် လာတာပေါ့နော်။ ဝန်ရှောင်သူဖြစ်လာတဲ့ အခါကျတော့ လူကလည်း မတက်ကြွဘူး။ အဲ့လိုပဲ ဟိုဟာရှောင်၊ ဒီဟာရှောင်နဲ့ ဟိုကငြင်း၊ ဒီကငြင်းနဲ့ ဖြစ်လာတာ ပေါ့နော်။ မဖြစ်ကြနဲ့လို့ ဒီလိုပြောကြစို့နော်။ မနိုင်တာကိုတော့ မလုပ်ကြနဲ့နော်။ မနိုင်တာကိုတော့ နိုင်အောင်ခွဲပြီးတော့ လုပ်ကြလို့ ဒီလိုပြောမှာပေါ့။ ဆိုလိုတာက

တော့ဖြင့် ကိုယ့်ကံကို ကိုယ်ကနေပြီးတော့ တည်ဆောက်တဲ့အခါမှာ မပျင်းရဘူး ဟုတ်ပြီနော်။

မပျင်းသလို ကိုယ်ကနေပြီးသကာလ ကိုယ်ကနေပြီးတော့ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ အလုပ်လုပ်သလို ကိုယ့်အလုပ် ဟုတ်သည် ဖြစ်စေ၊ မဟုတ်သည်ဖြစ်စေ၊ လူ့အလုပ်ပါပဲ။ လူတွေလုပ်ကြတယ်ဆိုတာ အဲ့ဒီအလုပ်တွေ အကုန်းလုံးကို ကိုယ်ကနေပြီး ကူတတ်၊ ညီတတ်နေအောင်လုပ်ကြလို့ ဒီလိုပြောရမယ်။ အဲ့ဒီလိုလုပ်ရင် လူစန်းပွင့်လာလိမ့်မယ်။ စန်းပွင့်တယ်ဆိုတာ ကိုယ့်အလုပ်ကို အဆုံးအစမရှိဘူးလို့ ဒီလို ပြောကြစို့နော်။ ငါတို့ ဗမာပြည်ဆိုရင် လူတွေတော်တော်များများဟာ အဆုံးအစရှိနေတတ်ကြပါတယ်။ ဘယ်လိုအဆုံးအစ ရှိနေသလဲလို့ဆိုရင် ငါတို့ဗမာပြည်ရဲ့ လူတွေမှာ ဒါ တို့ထမင်းအိုးလေးတော့ တည်လောက်ပါပြီဆိုတာမျိုးလေး။ ဒို့တစ်သက်စာ စားလို့တော့ လောက်ပါပြီဆိုတာမျိုးလေးနဲ့ နေတတ်ကြတယ်နော်။

တကယ်တော့ အဲ့ဒီလိုတစ်သက်စာ စားလောက်တာမျိုးလေးနဲ့ နေရမှာ မဟုတ်ဘူးဗျာနော်။ တကယ်တော့ ကိုယ်ဖြစ်သထက်ဖြစ်၊ မြင့်သထက်မြင့်၊ တက်နိုင်သမျှထိ တက်ရမှာဗျာနော်။ တက်နိုင်သမျှထိ တက်ဆိုတာ ဟို-ဂျပန်ပြည်တို့ ဘယ်သူတို့က ကုမ္ပဏီကြီးတွေဆိုရင် ကြားဘူးနေတယ်နော်။ ဘာလဲ နေရှင်နယ်ကုမ္ပဏီတို့၊ မစ်ဆူဘီရှိ ကုမ္ပဏီတို့ဆိုတာ သူတို့ဆိုရင် ငါဖြင့် ဘယ်လောက် အတိုင်းအထွာ ရှိသလဲလို့တောင် မပြောတက်အောင် ဖြစ်တယ်လို့ ပြောကြစို့နော်။ တကယ့်အသေးဆုံး ပစ္စည်းလေးကနေပြီးတော့ အကြီးဆုံးပစ္စည်းကြီးထိ အကုန်လုံး သူတို့ကုမ္ပဏီ လုပ်နေတယ်တဲ့နော်။ လူသုံးလို့ရတဲ့ ပစ္စည်းဆိုရင် အကုန်လျှောက်လုပ်နေတာလို့ ပြောကြစို့နော်။

လျှောက်လုပ်တော့ ဘာဖြစ်သတုန်းဆိုတော့ အော်-အရင်းအနှီးကကြီးတော့လည်း လုပ်နိုင်တာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီလိုလုပ်တော့

လည်းပဲ သူတို့လုပ်နိုင်မှလဲ လူတွေလည်း ဖောဖောသီသီသုံးရတာ မဟုတ်လား။ သုံးရလားတော့လည်း လူ့လောကကြီး ချမ်းမြေ့သာယာ ဖို့ ဖြစ်စေတယ်မဟုတ်လား။ အဲ့ဒီလိုဖြစ်စေတဲ့အတွက် သူတို့ဆိုရင် လည်း တော်တော် အကျိုးများတယ်လို့ပြောရမှာပေါ့နော်။ သူတို့ ကုမ္ပဏီထောင်တဲ့လူတွေ သေချင်သေရော့မယ်။ သေလည်း သူတို့ ထောင်ထားတဲ့ ကုမ္ပဏီကြီးက သက်ဝင်ရှင်သန်နေပြီးတော့ အကြီးကြီး ဖြစ်နေတာနော်။ သူတို့နိုင်ငံနယ်နမိတ်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ဒို့နိုင်ငံမှာ သူတို့ပစ္စည်းတွေ ပြည့်လို့နော်။ ဒို့နိုင်ငံလည်း နေရှင်နယ်တွေ ပြည့်လို့ နော်။ အဲလိုပဲ ဒို့နိုင်ငံတင်မကဘူး ကမ္ဘာကြီးကို ပတ်နေတယ် ကိုယ့် လုပ်တဲ့ လုပ်အားက ကမ္ဘာကြီးကို ပတ်နေတယ်လို့ မြင်ရရင် ဘယ် လောက် ဝမ်းသာစရာ ကောင်းမလဲဗျနော်။

လူ့လမ်း

တကယ်လို့ မောင်ရင်ကနေပြီးတော့ တီထွင်လိုက်တဲ့ ပစ္စည်း လေးတစ်ခု တစ်ကမ္ဘာလုံးသုံးနေပြီဆိုရင် မောင်ရင်ဘယ် လောက်ဝမ်း သာမလဲနော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးပဲပေါ့။ သူတို့ဆိုရင် တကယ်ဝမ်းသာမှာပေါ့ နော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို တို့လည်းစဉ်းစားရမယ်ကွဲ့။ ပိုက်ဆံ ဘယ် လောက်ပဲ ရှိရမယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ လုပ်အားကိုလည်း ဘယ်လောက်ပဲ လုပ်ရမယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ဒို့ကတတ်နိုင်သမျှထိ တို့ကလူတစ် ယောက်။ လူတစ်ယောက်ဟာ အဆုံးအစမရှိဘူး။ ကြီးမြတ်ရမှာ ဒီလိုပြောကြပါစို့နော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ကြီးမြတ်ဖို့ရန်အတွက် ဒို့လည်း လုံ့လထားရမှာပေါ့။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို လုံ့လထားနိုင်ဖို့အတွက်ဆိုရင် ဒို့ရဲ့ကံကို ဒို့မြင်ရလိမ့်မယ်ပေါ့နော်။ တို့ကိုယ်၊ နှုတ်၊ နှလုံးတွေနဲ့ ဒို့ ပတ်ဝန်းကျင်က ဒို့မိ၊ ဒို့ဖ၊ ဒို့မွေးခြင်းသားချင်း မိတ်ဆွေသင်္ဂဟပေါ့ နော်။ ဒါတွေမှာ ဒို့ကိုယ် နှုတ် နှလုံးတွေနဲ့ဆက်ဆံတယ်။

အဲ့ဒီဆက်ဆံတဲ့အခါမှာ ဒို့စည်းမကျိုးဖို့လိုတယ်ပေါ့။ ဟုတ်ပြီနော်။ ဒို့စည်းမကျိုးဖို့လိုတယ်။ စည်းကဘာလဲ လူ့စည်း။ လူ့စည်းဆိုတာဘယ်ဟာတုန်း။ ဒို့ ဘုရားက အချက်ရှစ်ချက်ပြောခဲ့တယ်။ အဲ့ဒါကိုတော့ သူကနေပြီးတော့ မဇ္ဈိမပဋိပဋ္ဌာဆိုတဲ့ လူ့လမ်းပေါ့ကွယ်။ လူ့လမ်းဆိုပြီးတော့ သူကနေပြီးတော့ အချက်ရှစ်ချက် အင်္ဂါရှစ်ချက်ပါတဲ့ လူ့လမ်းကို ဖော်ခဲ့တယ်။ အဲ့ဒီလူ့လမ်းက ဘာမြင်ရမှာတုန်းလို့ မေးတော့ ကံမြင်ရမှာ။ ကံမြင်ရမှာဆိုတော့ ကံက ဘယ်လိုနေလဲလို့မေးတော့ **ကံက ပြောတယ်၊ ပြုတယ်၊ ကြံစည်တယ်။** အဲ့ဒီပြောတာ၊ ပြုတာ၊ ကြံစည်တာမှာ ပြောပြီးလို့ရှိရင် ပြောသူဖြစ်နေတယ်။ ပြုပြီးလို့ ရှိရင် ပြုသူဖြစ်နေတယ်။ ကြံစည်ပြီးလို့ရှိရင် ကြံစည်တဲ့သူဖြစ်နေတယ်။

အဲ့ဒီပြုပြီးတဲ့လူ ပြောပြီးသူ ကြံစည်ပြီးတဲ့လူက နောက်ထပ်အတွေးအခေါ်ထုတ်ပြီလို့ဆိုတဲ့ အခါကျတော့ နောက်ထပ်ထပ်ပြီးတော့ အဲ့ဒါမျိုးလုပ်ချင်တယ်။ ဟော-လုပ်ချင်တော့ ထပ်လုပ်တယ်။ ထပ်လုပ်တော့ ထပ်ပြီးတော့ အဲ့ဒီလူဖြစ်တယ်။ တကယ်လို့များ အညံ့စားလူလေး ကံလေးတိုင်းဆိုရင်တော့ အညံ့စားလူလေး ဖြစ်နေမှာမဟုတ်လား။ တကယ်လို့များ ဒို့ကလူ့စည်းနဲ့ ပီပီသသလေးနဲ့ ဒို့က လူတစ်ယောက် ဖြစ်သွားပြီလို့ဆိုရင်တော့ ဒို့ကအမြတ်စား လူတစ်ယောက်ဖြစ်သွားမှာနော်။ အဲ-အမြတ်စား လူတစ်ယောက်ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် မောင်ရင်တို့နဲ့ ဆက်စပ်မိတဲ့ဘယ်သူကမှ မောင်ရင်တို့ကို မငြီးငွေ့တော့ဘူး။ ဘယ်သူကမှ မောင်ရင်တို့ကို မငြီးငွေ့တော့ဘူးဆိုရင် မောင်ရင်တို့ကို ငြီးငွေ့တဲ့လူရှိတယ်ဆိုရင် မောင်ရင်တို့လည်း ငြီးငွေ့တော့မှာ။ မောင်ရင်တို့ကို မငြီးငွေ့တော့ဘူးဆိုရင် မောင်ရင်တို့ကလည်း မငြီးငွေ့တော့ဘူး။ မောင်ရင်တို့က ပျော်ရတော့မှာနော်။

အဲ့လိုမျိုးလို ဖြစ်ဖို့ရန်အတွက် မောင်ရင်တို့က အဲ့ဒီ ကံသံသ

ရာကို သိဖို့လိုတယ်။ ကံသံသရာဆိုတာ ကံရယ်၊ ကံရဲ့ အကျိုးရယ်၊ ကံရဲ့အကြောင်းပေါ့နော်။ ကံရဲ့ အကြောင်းကြောင့်ကံဖြစ်တယ်။ ကံကြောင့်ကံရဲ့အကျိုးဖြစ်တယ်။ တခါဒီကံရဲ့အကျိုးက ဘာဖြစ်တုန်းဆိုတော့ ကံအကြောင်းကို ပြန်ဖြစ်စေတယ်။ ဒီတော့ ကံအကြောင်းကို ကံအကျိုးကဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတဲ့အခါကျတော့ ဟော - ဆက်သွားပြီလို့ ပြောကြစို့နော်။ ကံအကြောင်းကြောင့် ကံလုပ်တယ်။ ကံကြောင့် ကံအကျိုးဖြစ်တယ်။ ဒီကံအကျိုးကြောင့် ကံအကြောင်းပြန်ဖြစ်တယ် ဆိုတော့ ဒီကံ လည်တယ်။

အဲ့ဒီလည်သွားတာက ဘယ်မှာလည် နေတာတုန်းလို့မေးတော့ လူပေါ်မှာလာလည်နေတာ။ ဟုတ်ပြီနော်။ အဲ့ဒီကောင်တွေ လူလားလို့ ဆိုတော့လည်း အဲ့ကောင်တွေလည်း လူမဟုတ်ဘူးဗျနော်။ လူမဟုတ်ဘဲနဲ့ အဲ့ကောင်တွေက လာလည်နေပြီလို့တဲ့အခါကျတော့ ဒီကောင်တွေဟာ တကယ်ကျတော့ ဆိုးဝါးတဲ့ကံတွေ ဆိုလို့ရှိရင် အော်-လူဆိုးကြီးဖြစ်နေပါလား။ ဟုတ်ပြီနော်။ ကောင်းမွန်တဲ့ ကံတွေ ဖြစ်နေရင်လည်း ဟာ-လူကောင်းဖြစ်နေပါလား။ ဟာ-ဒီလိုပြောမှာ ပေါ့နော်။ ဥပမာတစ်ခု မောင်ရင်တို့ရဲ့ ကိုယ်ကာယကြီးက အမေမေ့ပေးလိုက်တဲ့ ကိုယ်ကာယကြီးက ဒီရုပ်ရှင်ရုံထဲမှာတော့ ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားကြီးလို့ပဲ။ ဒီ ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားကြီးပေါ်မှာ မောင်ရင်တို့ ခုနက တုန်းက သံသရာလည်တာလေးက အမှုမဲ့၊ အမှတ်နဲ့မောင်ရင်တို့ထဲကို ဝင်ပြီးလည်းနေပြီ။ လည်နေတဲ့အခါကျတော့ မောင်ရင်တို့ ဘီလူးသံသရာ လည်တယ်ဆိုပါတော့။

ဘီလူးသံသရာလည်ရင် မောင်ရင်တို့ရဲ့ ပိတ်ကားကြီးလို့ဆိုတဲ့ မောင်ရင်တို့အမေမေ့ပေးတဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘီလူးရုပ် ထင်လာလိမ့်မယ်။ ဟုတ်ပြီနော်။ တကယ်တော့ ဘီလူးက ရှိလို့လား မေးရင် မရှိဘူး။ မရှိပဲ မောင်ရင်တို့ တစ်ကိုယ်လုံးဟာ ဘီလူးဖြစ်နေတယ်။

တကယ်လို့ မောင်ရင်တို့ရဲ့ ကံက သရဲသံသရာ လည်နေတယ် ဆိုပါစို့
 နော်။ သရဲသံသရာလည်နေတာဆိုလို့ရှိရင် မောင်ရင်တို့ ကိုယ် ပေါ်မှာ
 သရဲရုပ်ထင်နေလိမ့်မယ်နော်။ အော်-ဒီကိုယ်ကြီးကတော့ ပိတ်
 ကားကြီးပေါ့နော်။ ရုပ်ရှင်ပိတ်ကားကြီး ဟိုဘက်က ဆလိုက်ကနေပြီး
 တော့ သရဲရုပ်ထိုးပေးရင် ပိတ်ကားပျောက်ပြီးတော့ သရဲရုပ်ပဲ ပိတ်
 ကားပေါ်မှာထင်နေမှာနော်။

တကယ်လို့ ဆလိုက်ကနေပြီးတော့ ဘီလူးဇာတ်ကားဆိုလို့
 ရှိရင်လည်း၊ ဘီလူးရုပ်ထိုး ပေးမယ်ဆိုရင် ပိတ်ကားမမြင်ရတော့ဘူး
 နော်။ ဘီလူးပဲမြင်ရတော့မှာ မောင်ရင်တို့ အမေက၊ အဖေက မွေးပေး
 လိုက်တဲ့လူလေးတွေက တကယ်လို့များ မောင်ရင်တို့ ကံကနေပြီးတော့
 လုပ်လိုက်ပြီဆိုရင် ဟုတ်တယ်နော်။ အဲ့ဒီအမေကအဖေက ပေးလိုက်
 တဲ့လူက ပျောက်သွားပြီနော်။ ပိတ်ကားလိုပဲပေါ့နော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို
 ဖြစ်တာလို့ဆိုတော့ အော်-သံသရာဟာ ဒို့ပေါ်မှာ လည်နေတာပါ
 လား။ အဲ့တော့ ဒို့မှာအရုပ်တွေ အမျိုးမျိုးပေါ်နေတယ်။ အဲ-တကယ်
 လို့ငါက ဘီလူးရုပ်ဖြစ်နေတယ်။ သရဲရုပ်ဖြစ်နေတယ်။ နတ်ရုပ်ဖြစ်
 နေတယ်။ ခွေးရုပ်ဖြစ်နေတယ်။ နွားရုပ်ဖြစ်နေတယ်။ ဖြစ်တယ်နော်
 အဲ့ဒါလည်း။ မောင်ရင်တို့လည်းပဲ နည်းနည်း ဂရုထားကြည့်မယ်ဆိုရင်
 သိနိုင်ကြတယ်နော်။

ဆိုလိုတာကတော့ တော်တော်ဆိုးနေတဲ့ သူတစ်ယောက်ဆို
 ရင် ကြောက်ရတာပေါ့။ မဟုတ်လား။ ဘာဖြစ်လို့တုန်းဆိုရင် သူက
 သရဲရုပ် ဘီလူးရုပ်၊ ပေါက်လာတာမဟုတ်လားနော်။ ဟာ-ဒီလူကြီးက
 ပဲ ဘယ်လိုလုပ်သရဲရုပ်ပေါက်သလဲ ဘီလူးရုပ်ပေါက်သလဲလို့ မမေးနဲ့။
 ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား။ တကယ်တော့ သိကိုသိတယ်လို့ ပြောကြစို့
 နော်။ ဘယ်- သူသာကြောက်လောက်အောင် ဆိုကြပါစို့။ ဓားပြ
 ကြီးက မောင်ရင်တို့အိမ်ထဲကို လာပြီးသကာလ တစ်ခါတည်း တုတ်

တချောင်းနဲ့ တစ်ခါတည်း အမေတွေရော၊ အဖေတွေရော၊ တဒုန်းဒုန်း ရိုက်နေတယ်ဆိုရင် မောင်ရင်တို့မကြောက်လို့ ဘယ်ရမလဲ။ ကြောက် ရတော့တာနော်။

သူကဘီလူးရုပ်ပေါက်နေပြီလေ။ သရဲရုပ်ပေါက်နေပြီလို့ ဆို တဲ့အခါကျတော့ ကြောက်ရတာ။ တကယ်ကြောက်တယ်နော် လူ ဟာ။ အဲ့လိုပဲ နတ်ရုပ်ပေါက်တယ်ဆိုတာလည်း ရှိတယ်နော်။ ဗြဟ္မာ ရုပ် ပေါက်တာလည်း ရှိတာပဲလို့ ပြောကြစို့နော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို အရုပ် တွေ အမျိုးမျိုး မောင်ရင်တို့ကိုယ်ပေါ်မှာပေါ်နေတာ ဖြစ်နေသေးရင် ဟုတ်ပြီနော်။ ဒီရုပ်တွေဟာ မောင်ရင်တို့ကို ဒုက္ခရောက်စေလိမ့်မယ် လို့ ဒီလို ဘုရားကနေပြီးတော့ ပြောတယ်ပေါ့နော်။ ဒီရုပ်တွေ မပေါ် အောင်အတွက် မောင်ရင်တို့ သုတ်သင်ကြ။ မောင်ရင်တို့ရှင်းလင်းကြ လို့ ဒို့ဘုရားက ပြောတယ်ပေါ့နော်။

လူပီပီသသဖြစ်ဖို့လို

ဒို့ဘုရားကနေပြီးတော့ မောင်ရင်တို့ အမေဓမ္မေပေးလိုက်တဲ့ လူပေါ်မှာ မောင်ရင်တို့ရဲ့ လုပ်ချက်ကြောင့် မောင်ရင်တို့ရဲ့ ကိုယ်၊နှုတ်၊ နှလုံးတွေ လုပ်ချက်ကြောင့် အရုပ်တွေ ထင်လာလိမ့်မယ်။ အဲဒီထင် လာရင်တော့ အဲ့ဒီ အရုပ်တွေအလျှောက် မောင်ရင်တို့ မိတ်ဆွေတွေ ကနေပြီးတော့ ဆက်ဆံကြလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ဘီလူးရုပ် ဖြစ်နေရင် မင်းတို့ကို ဘီလူးလို့ပဲ ဆက်ဆံလိမ့်မယ်။ နတ်ရုပ်ဖြစ်နေရင်တော့ နတ်လို့ပဲ ဆက်ဆံလိမ့်မယ်။ ဗြဟ္မာရုပ်ဖြစ်နေရင်တော့ ဗြဟ္မာလို ဆက် ဆံမှာပေါ့နော်။ အဲတော့ **အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ဘာမှမဖြစ်ဘဲနဲ့ လူပီပီ သသ အရုပ်ကလေး ဖြစ်ဖို့ရာ မောင်ရင်တို့လိုတယ်လို့။** ဒီလူပီပီ သသ အရုပ်ကလေး ဖြစ်နေဖို့အတွက်ဆိုရင်တော့ ခုနကလိုပဲ ပိတ် ကားပေါ်မှာ ဆလိုက်ထိုးတော့ ပိတ်ကားအတိုင်း ဖြစ်တာပေါ့နော်။

အဲ့ဒီလိုမျိုးလို မောင်ရင်တို့ကနေ လူပီပီသသလေးဖြစ်ဖို့အတွက် ဆိုရင် လူ့အရည်အချင်း ရှစ်ချက်ပေါ့နော်။ အဲ့ဒီရှစ်ချက်ကို ဒါကျင့်ရ မယ်ဆိုပြီးတော့ ဘုရားကနေ ဒါ -နောက်ထပ် လူ့အရည် အချင်းလေး ကို နောက်ထပ်မွေးပေးဖို့ရန်အတွက် မောင်ရင်တို့ကို တရားဓမ္မဟော လိုက်တာလို့ ဒီလိုပြောရမှာပေါ့နော်။

ဒီလူ့အရည်အချင်းလေး ရှစ်ချက်ကို မောင်ရင်တို့က ပီပီ သသသိနိုင်အောင်အတွက်ဆိုရင် ခုနတုန်းက သံသရာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီသံသရာကို မောင်ရင်တို့မြင်အောင် ကြည့်ကြနော်။ မောင်ရင်တို့ မြင်အောင် ကြည့်ကြဆိုတာ ငါ-ဒါလုပ်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လုပ်တာ တုန်း မေးရမှာပေါ့နော်။ လူကလည်းပဲ အရှိန်နဲ့ လုပ်သွားတာပဲများ တယ်။ သံသရာလည်တယ်ဆိုတာ အရှိန်နဲ့လည်သွားတာကိုဗျ။ ဘာ ဖြစ်လို့လုပ်လိုက်မှန်းကို မသိဘူး။ အော်တို မစ်တစ်လုပ်လိုက်တာ ပေါ့နော်။ လုပ်တာမှာ အကြောင်းရှိတယ်။ ဘာကြောင့်လုပ်သလဲ။ ဒီလူကို ငါချစ်လို့ လုပ်တာလား။ မုန်းလို့ လုပ်တာလား။ ဟုတ်ပြီနော်။

မုန်းလို့လုပ်တာဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့မုန်းတာတုန်းလို့ ထပ်မေး ရမယ်။ ဒါလည်း မုန်းတာလည်း မုန်းဖို့ ဝိပါက်ရှိလို့မုန်းတာ။ ဘာဖြစ်လို့ ဝိပါက်ရှိတာတုန်း တစ်ခါထပ်မေးတော့ အရင်တုန်းက လုပ်ခဲ့ဘူးလို့ ပေါ့။ ကဲ-ပြောမယ်ဆိုရင် အရင်တုန်းက ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ခဲ့တာတုန်း ဆိုရင် အဲအရင်တုန်းက အဲ့လိုပဲလုပ်ချင်လို့ပေါ့နော်။ အဲ့တော့ဆိုလို တာဟာတော့ဖြင့် ဒို့အဲ့ဒါတွေကို လိုက်ကြည့်ရမယ်လို့ ဒီလိုဆိုလိုတာ ပေါ့နော်။ မောင်ရင်တို့လုပ်တာတစ်ခုတိုင်း ကိုယ်နဲ့ပဲလုပ်လုပ်၊ နှုတ်နဲ့ပဲ ပြောပြော စိတ်နဲ့ပဲ ကြံစည်ကြံစည်၊ တစ်ခုခုလေးလုပ်ပြီလို့ ဆိုလို့ရှိရင် ငါ-ဒါ သင့်ရဲ့လား။ မသင့်ဘူးလား။ မောင်ရင်တို့ပြန်ကြည့်ကြနော်။

ဒါက မသင့်ဘူးဆိုရင် ဒီမသင့်တာကြီးကို ငါဘာလို့လုပ်ချင် တာပါလိမ့်။ ပြန်မေးရမှာပေါ့နော်။ ဒို့ဘုရားကအဲ့ဒီလို ကျင့်ခဲ့တာပဲ

ကွဲ့နော်။ အဲ့ဒီလိုပဲ ဒို့ဘုရားကလဲ မောင်ရင်တို့ကို သူကျင့်သလို ကျင့်နိုင်ဖို့အတွက် ငါ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ချင်တာပါလိမ့်လို့ဆိုရင် တွေ့မှာပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ချင်တာတုန်းဆို အရင်တုန်းက လုပ်ခဲ့ဘူးလို့လုပ်ချင်တာ။ အရင်တုန်းကလုပ်ခဲ့ဖူးတာ ဘာဖြစ်လို့ လုပ်ခဲ့ဘူးတာတုန်းဆိုရင် အရင်တုန်းက လုပ်လို့ပေါ့။ လုပ်လို့ လုပ်ဖူးတဲ့သူဖြစ်နေတာ။ အရင်တုန်းက ဘာဖြစ်လို့လုပ်တာတုန်းလို့မေးရင် အရင်တုန်းကလည်း လုပ်ချင်လို့ပေါ့နော်။ လုပ်ချင်လို့ လုပ်တယ်။ လုပ်လို့ဖြစ်တယ်။ ဖြစ်လို့ လုပ်ချင်တယ်။ ဒါကြီးကလည်ပတ်နေတာ အစအဆုံး မထင်ဘူးကွဲ့။

ဒို့က နေပြီးတော့ ပြန်ပြီးတော့ စွဲပြီးတော့ ပြန်ပတ်လိုက်မယ်ဆိုရင်တော့လည်း ဟော-ပြန်ပြီးတော့ ပေါ်လာမှာမဟုတ်လားနော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို ပေါ်လာအောင် မောင်ရင်တို့က ကံကိုသိကြလို့ ဒီလိုပြောရမယ်နော်။ တကယ်လို့သာမောင်ရင်တို့ အဲ့ဒီကံကို ကြည့်ဖန်များသွားပြီဆိုရင် လူ့အရည်အချင်းလေးတွေ မောင်ရင်တို့ပေါ်လာမယ်နော်။ ပေါ်လာရင် မောင်ရင်တို့က နောက်ထပ် တစ်ဖန် ဒုတိယအကြိမ်မွေးတာ ဖြစ်မှာပေါ့နော်။ အဲ့ဒီလိုမျိုးလို အမွေးဖွားခံရလို့ မောင်ရင်တို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ဘာရုပ်မှ မထင်တော့ဘူးဆိုတဲ့ အဖြစ်ရောက်သွားရင် မွေးဖွားပြီးသွားပြီ ဟုတ်ပြီနော်။

အဲ့လိုမွေးဖွားပြီးသွားတဲ့ အဆင့်အထိ မောင်ရင်တို့ လျှောက်နိုင်ကြပါစေပေါ့ ဟုတ်ပြီနော်။ ဒါလေးပဲ မင်းတို့ကိုပြောရမယ်နော်။ ကဲ ဒါလေးပဲမင်းတို့က ဝမ်းသာတဲ့အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်နဲ့ သုံးကြိမ်လော် သာဓုခေါ်ပေးကြကွာ...။

သာဓု... သာဓု... သာဓု...။

ဒိုဘုရားပေးခဲ့တဲ့ လူ့စည်းပေါ်နော်။

အဲဒီစည်းလေး သိပြီးသွားရင်

ဒုတိယမွေးဖွားခြင်းလို့ ဒီလိုပြောရမှာ ပေါ့။

အမေအဖေက မွေးပေးလိုက်တာကတော့

ပထမမွေးဖွားခြင်းပဲ။

မွေ့ဝိပဏာနိဆရာတော်